

١٦ تکوک شیر غران

پارسه پاسارگاد

فصلنامه پارگاه میراث جهانی پارسه پاسارگاد/ سال اول، شماره چهارم، زمستان ۱۳۹۵
Persa Pasargadae World Heritage site Newsletter

۱	سخن سردبیر
۲	روی خط خبر
۳	
۴	لتوس: حفاری خزانه/ گردشگری روستایی/ درخت بنه/ نقش بر فرش
۵	دیشینه: پیشینه مرمت در پاسارگاد
۶	دانان: استادگران و حفاران باستان شناس پارسه پاسارگاد
۷	درجه: تکوک شیر غران
۸	چارسو: آرامشگاه شاخت مواد/ سامانه مدیریت منابع آب
۹	گنجینه: چند قطعه از گنجینه موزه تخت جمشید
۱۰	گزارش مرمت خمه دهده آموزشی در ایتالیا
۱۱	صفحه آخرین نتیجه لاجورد

Persepolis, photograph, Stolze and Andreas, 1870s. © Victoria and Albert Museum, London

Persepolis, Rephotograph, Afshin Ariafar, 2014. © KUB.Co,

یادداشت

دکتر حمید فرید، مدیر
پایگاه میراث جهانی پاسارگاد

”روح میراث فرهنگی از جنس هویت بخشی و عبرت آموزی است“

در میراث فرهنگی اگرچه صورت همیشه مادی است اما جوهر آن ریشه در مفاهیم و معانی دارد. روند خلاقانه حفاظت و مرمت آثار همواره از مفاهیم و ارزش هایی بنیادین همچون اصالت و هویت اثر تاریخی تعذیه شده است.

ادراک و شناخت این مفاهیم فقط موضوع حفاظت را سمت و جهت نمی بخشد بلکه آنرا دگرگون و منقلب نیز می کند. از این رو حفاظت تبدیل به دانشی می شود از جنس دانایی. در نگاه کلی آنچه انتظار می رود این استنست که حصول شناخت، تصمیم سازی را در حیطه حفاظت سهل و آسان گرداند اما به واقع آنرا با چالش ها و پیچیدگی های مفهومی بسیاری مواجه می سازد. مبانی فکری دانش حفاظت در عصر حاضر برآمده از همین پیچیدگی هاست.

از زاویه و منظری دیگر، اما حفاظت فقط نتیجه نهایی شناخت نیست؛ در واقع معادله شناخت- حفاظت یک معادله دو سویه است. به بیانی ساده تر شناخت به دست می آوردمی تا توانیم کالبد آثار را با مفاهیم آن حفاظت کنیم و از دیگر سو حفاظت نیز خود محملی می شود برای کمک بیشتر به شناخت اثر در بستر زمان. این خود با روح میراث فرهنگی که از جنس عبرت آموزی و هویت بخشی است سازگاری دارد.

سخن سردبیر

مهند مسعود رضابی منفرد
مدیر پایگاه میراث جهانی تخت جمشید

صنعت گردشگری یا « صادرات نامرئی »

در عصر پیشرفت علم و فن آوری در قرن بیست و یکم، موتور زیر ساخت های فناوری، فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی در جهان نیز با دور بسیار تندي به چرخش درآمده تا دریچه ی دیگری از این جهان هستی را پیش روی انسان بگشاید. فضای فکری نامحدود پسر که او را به رفتارها و اعمال فراتر از محدوده مکان و زمان سوق می دهد، واقعیتی است اجتناب ناپذیر که در قرن حاضر به وضوح قابل مشاهده است. یکی از این واقعیتیات که موازی با نیاز پسر به وجود آمده و روز به روز در حال گسترش است پدیده گردشگری است. پدیده ای که توجه به آن در برخی از کشورها رویکردی منحصر به فرد را از آن خود کرده است و به یک صنعت موفق تبدیل گردیده است. آنچه که امروزه مشهود است رقابت کشورها در جذب توریست و توسعه گردشگری است و این از آنجایی است که سفر به عنوان یکی از جاذبه ها و روح کنجدخواهی پسر دیروز و نیاز پسر امروز؛ مورد و اکاوى قرار گرفته، به گونه ای که اکنون، ملزمات زندگی در قرن بیست و یکم، گزینه سفر را نیز در بر گرفته است.

پدیده سفر به دیگر نقاط دنیا پیشینه ای بس طولانی دارد؛ اما آنچه که اهمیت دارد این است که سفر و گردشگری در دنیای امروز توانسته است به یک جریان درآمد را تبدیل شود. صنعت توریسم که اقتصاد دانان آن را « صادرات نامرئی » می نامند، گویی سبقت را از دیگر صنایع و منابع درآمد زای جهان ریوده و به سرعت در حال گسترش است. حال این سؤال مطرح است که آیا می توان از این رهیافت که در شرایط کنونی بر اقتصاد جهانی تأثیر گذار است بهره مند شد؟

بسیاری از مناطق نمونه و مطرح گردشگری، در ابتدای امر و هنگامی که با بحران اقتصادی مواجه شده‌اند، سعی و توان خود را بر رونق گردشگری متمرکز کرده‌اند تا از این طریق از

تأثیرات رکود بخش های کم درآمد و صنایع وابسته به آن جلوگیری کنند. کشورهایی از این دست توانستند زمان را در دست بگیرند و جایی که سود فعالیت های دیگر بخش های اقتصادی شان در حال کاهش بود گردشگری را به عنوان یکی از منابع درآمد و ایجاد اشتغال جایگزین کنند.

درینه کاه خرد به جریان توسعه گردشگری ذکر این مطلب شاید به تنهایی گویای نقشی باشد که این صنعت راهبردی می تواند برای توسعه یک کشور ایضاً کند. وقتی یک گردشگر، به منطقه ای توریستی وارد می شود، الزاماً پاید هزینه‌هایی را در آن جا پردازد . مثل هزینه غذا و هزینه محل اقامت، هتل، مهمانخانه، هزینه تفریحات، هزینه حمل و نقل، هزینه گشتها، تورها، و همچنین پولی که بایت خرد سوغاتی و کالای بومی منطقه میزبان، می پردازد، این هزینه‌ها از طریق ارزی که وارد منطقه میزبان گردیده باعث رونق اقتصادی می شود، از این رونت که به گردشگری صادرات نامرئی هم می گویند.

قابلیت های این صنعت، به شرط بکارگیری سیاست های صحیح و الگوپذیری از طرح های موفق، می تواند در مقاصد نوپا ضمن پاسخ گویی به نیازهای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جامعه و انتظارات گردشگران، تقویت و تأمین اقتصادی مردم محلی را به همراه داشته و اشاعه دهنده ی هویت فرهنگی آن منطقه باشد که این امر به شکل زنجیره وار، تبعات مثبت زود هنگامی را برای جامعه مقصود به همراه خواهد داشت.

روی خط خبر

محوطه سازی ورودی تخت جمشید

مدیر پایگاه تخت جمشید ادامه داد: پروژه اول شامل سامان دهی محور ورودی و اختصاصی تخت جمشید و با هدف تسطیح و فضا سازی این محور به مساحت ۹۰۰ متر به اجرا در آمد که در این طرح سه مسیر پیاده رو، مسیر دوچرخه سواری و فضای سبز تعريف شده و اساساً کار خشکه چینی با بتن پیش ساخته است.

رضایی منفرد تصریح کرد: این پروژه در فاز اول به صورت پایلوت طراحی، ارائه و اجرا گردید که در مراحل بعد مطابق با چگونگی نظر شورای راهبردی سازمان میراث فرهنگی و پایگاه میراث جهانی پارسه-پاسارگاد، تمامی طول مسیر ورودی تخت جمشید را در بر خواهد گرفت.

وی در ادامه افزود: پروژه دوم این طرح، محوطه سازی فضای تردد گردشگران است که پس از گیت ورودی تخت جمشید و قبل از ورود به سایت قرار دارد و به عنوان فضای انتظار گردشگر تعريف شده است. این پروژه عملیاتی با مساحت ۶۰۰۰ متر مربع انجام گردید تا فضایی در خور گردشگران مجموعه جهانی تخت جمشید ارائه گردد.

مدیر پایگاه میراث جهانی تخت جمشید گفت: برای سال ۹۶ طرح های عمرانی و سامان دهی متنوعی در دست بررسی است که انتظار می رود اجرایی شدن این طرح ها بتواند تخت جمشید را در ایجاد زیرساخت های مناسب با هدف مرتفع ساختن نیازمندی های سایت تخت جمشید و بازدید کنندگان آن، گامی رو به جلو ببرد.

مدیر پایگاه میراث جهانی تخت جمشید گفت:

طرح پایلوت محوطه سازی ورودی تخت جمشید، با اعتبار نزدیک به ۴.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال به بهره برداری رسید.

به گزارش روابط عمومی پایگاه میراث جهانی تخت جمشید، مسعود رضایی منفرد گفت: پایگاه میراث جهانی تخت جمشید و دفتر فنی این پایگاه، برای زیبا سازی، عمران و حفاظه ضوابط حريم میراث جهانی و نظرات کارشناسی شورای راهبردی پایگاه تخت جمشید انجام داده است که طرح پایلوت محوطه سازی ورودی تخت جمشید، در قالب دو پروژه عمرانی، به منظور سامان دهی و زیبا سازی ورودی تخت جمشید با اعتبار نزدیک به ۴.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال به بهره برداری رسید.

به گفته وی، یکی از برنامه ها و اولویت های شورای راهبردی، زیبا سازی و سامان دهی ورودی تخت جمشید است که فاز اول آن در قالب دو پروژه مجزا، از اولین اسفند ماه آغاز و در آستانه نوروز ۹۶ به بهره برداری خواهد رسید.

برگزاری هفته فرهنگی ویتنام در کنار

آثار جهانی تخت جمشید

مدیر پایگاه میراث جهانی تخت جمشید در ابتدای مراسم به مهمانان و گردشگران داخلی و خارجی خوشامد گفت و اظهار داشت: شما در مکانی حضور دارید که بخشی از تمدن کهن و دیرینه‌ی کشور پنهان ایران را روایت می کند و نقش حکاکی شده بر پیکره این بنای با شکوه و کنیه های آن حکایت از ارتباط دیرینه ایران با دیگر ملل دنیا دارد.

مسعود رضایی منفرد از تخت جمشید به عنوان یکی از نمادهای فرهنگ و تمدن ایران باستان یاد کرد و افزود: این آثار، بخشی از تمدن ایران باستان است که ۲۵۰۰ سال پیش از این مکان پیام صلح و دوستی ایرانیان به نقاط مختلف دنیا مخابره شده است.

در بخش دیگری از این مراسم "تجلیب زاده" فرماندار شهرستان مرودشت نیز ضمن ابراز خرسندي از حضور مهمانان و شرکت کنندگان هفته فرهنگی ویتنام در شهرستان مرودشت و در کنار آثار باستانی تخت جمشید، مرودشت را به دلیل دارا بودن آثار تاریخی فراوان و جاذبه های طبیعی؛ کم نظیر توصیف کرد و ابراز امیدواری کرد که گردشگران کشور ویتنام نیز مقصد اول گردشگری شان، کشور ایران و آثار باستانی تخت جمشید و دیگر جاذبه های شهر مرودشت باشد.

سخنران دیگر این مراسم "نگوین هونگ تک" سفیر کشور ویتنام در ایران بود که وی نیز با ابراز خرسندي از میزبانی کشور ایران در برگزاری هفته نکوداشت ویتنام و با تأکید بر اهمیت موضوعات فرهنگی گفت: روابط دیگر از فرهنگی بین دو کشور می تواند زمینه را برای همکاری بیشتر در حوزه های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی فراهم کند.

جنشواره غذاهای بومی محلی منطقه مرودشت، اجرای موسیقی سنتی، پخش مستندی از

ویتنام و اجرای این های موسیقایی کشور ویتنام، از برنامه های ویژه این آیین بود که مورد

استقبال و بازدید مقامات ایرانی و ویتنامی و همچنین گردشگران داخلی و خارجی قرار

گرفت.

به گزارش روابط عمومی پایگاه میراث جهانی تخت جمشید، هفته فرهنگی ویتنام در ایران که شنبه شب چهارم دی ماه در آستانه سالروز ولادت حضرت عیسی مسیح (ع) کار خود را در تالار اصلی جمومعه تئاتر شهر تهران آغاز کرده بود، ششم آبان ماه ۹۵ آیین سومین روز از این هفته با مشارکت پایگاه میراث جهانی تخت جمشید، شهرداری مرودشت، پژوهشگاه شاخص پژوه، سفارت ویتنام در ایران، انجمن زنان بازگان ایران و شبکه انجمن های دوستی ایران با سایر کشورها در کنار آثار باستانی تخت جمشید برگزار شد.

نشست میراث فرهنگی و پسا انقلاب

برگزاری نشست میراث فرهنگی و پسا انقلاب با محوریت حفظ و نگاهداشت آثار تاریخی دشت مرودشت و حوزه تخت جمشید

این نشست همزمان با ایام دهه پر فروغ فجر و سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی ایران، در سالن اجتماعات مجموعه تخت جمشید برگزار شد.

همچنین در این مراسم از آقای عباسعلی بردار موزه دار و گنجینه دار بازنگشته و از اعضاء فعال بسیج میراث فرهنگی تخت جمشید که در اولین انقلاب طبق حکم آیت الله موسوی نژاد مستول سامان دهی گنجینه تخت جمشید و اشیاء بدون شناسنامه گردیده بود، تقدیر بعمل آمد.

گفتنی است این مراسم با همکاری پایگاه مقاومت بسیج میراث فرهنگی تخت جمشید برگزار گردید.

به گزارش روابط عمومی پایگاه میراث جهانی تخت جمشید، در این نشست از آیت الله سید محمود موسوی نژاد رئیس حوزه علمیه امام صادق(ع) مرودشت که در زمان پیروزی انقلاب اسلامی مسئولیت سازمان های مردم نهاد و کمیته انقلاب اسلامی را در شهرستان مرودشت عهده دار بود و نقش بسیار زیادی را در آن زمان نسبت به حفظ آثار میراث فرهنگی در برآور هر گونه تخریب و یا دستبرد و سوء استفاده افراد سود جو ایقا کرده بود، به عنوان سخنران اصلی مراسم دعوت به عمل آمد.

روی خط خبر

روز پاکسازی محوطه پایگاه های میراث جهانی و میراث فرهنگی

روز بیستم اسفندماه به عنوان روز پاکسازی محوطه پایگاه های میراث جهانی و میراث فرهنگی از سوی دفتر امور پایگاهها، هم‌مان با سراسر اماکن تاریخی کشور، در تخت جمشید برگزار شد.

بیش از ۱۵۰ نفر از قشرهای مختلف مردم، جامعه محلی، سمن ها و هنرمندان با حضور در این برنامه، نسبت به پاکسازی محور و روودی تخت جمشید، بوستان پردیس و محوطه میراث جهانی تخت جمشید مشارکت کردند.

مسعود رضایی منفرد مدیر پایگاه میراث جهانی تخت جمشید در پایان مراسم با تأکید بر تقویت مشارکت‌های عمومی و اهمیت جذب مشارکت مردمی در امور مربوط به پایگاه ها و فرهنگ سازی لازم در ترغیب جامعه محلی، انجمن های مردم نهاد، سمن ها و بخش خصوصی در تعاملات مربوط به حفاظت و نگهداری خودجوش آثار ارزشمند جهانی و ملی گفت: بهره‌گیری از ظرفیت‌های تشكیل‌های غیردولتی از اولویت‌های سازمان میراث فرهنگی است و ما نیز در این زمینه تلاش خواهیم کرد که با تعامل بیشتری وارد شویم، وی سال ۹۶ را سال پرکار بروزه های عمرانی برای تخت جمشید توصیف کرد و ساماندهی محور و روودی تخت جمشید را از اولویت کارها بر شمرد.

مدیر پایگاه میراث جهانی تخت جمشید از همه شرکت کنندگان در مراسم روز پاکسازی محوطه میراث جهانی تخت جمشید سپاسگزاری کرد و افزود: پارسه متعلق به همه مردم و میراث و داشته ای آنان است و همین مشارکت پر شور و فعل گروه های مختلف مردمی در برگزاری روز پاکسازی محوطه پایگاهها میراث جهانی و میراث فرهنگی در تخت جمشید، نشان داد فرهنگ حفظ و پاکیزه نگاه داشتن اماکن تاریخی رو به نهادینه شدن است که این امر پسندیده، ستودنی است.

شرکت کنندگان در پایان لوح نامگذاری بیستم اسفندماه به عنوان روز پاکسازی محوطه های میراث جهانی و میراث فرهنگی را افقاء و پیام های خود را در آن ثبت کردند. گفتنی است متابه همین مراسم نیز در مجموعه تاریخی پاسارگاد برگزار گردید.

نامگذاری بیستم اسفندماه به عنوان روز پاکسازی محوطه پایگاه های میراث جهانی و میراث فرهنگی از سوی دفتر امور پایگاهها
تخت جمشید، جمعه ۲۰ اسفندماه میزان تعدادی از دوستداران میراث فرهنگی، فعالان حوزه میراث فرهنگی - گردشگری، هنرمندان دانشجویان و برخی از مسئولان محلی بود تا به رسم سنت خانه تکانی ایرانی در یک برنامه منسجم گروهی، چهره پارسه را از زباله پاک کنند.
به گزارش روابط عمومی پایگاه میراث جهانی تخت جمشید، این برنامه به دنبال نامگذاری

حافظت مجموعه میراث جهانی پاسارگاد

مسئول یگان حفاظت میراث فرهنگی پاسارگاد در اینباره توضیح داد: با توجه به فراوانی و پراکندگی آثار مختلف در سطح شهرستان و نیاز به بازدید مستمر و اطلاع رسانی به مردم محلی در این زمینه، نصب تابلوهای ثبتی برای معرفی بهتر و جامع تر کلیه آثار ثبتی شهرستان گامی مؤثر در حفاظت بهتر از آثار این منطقه است.

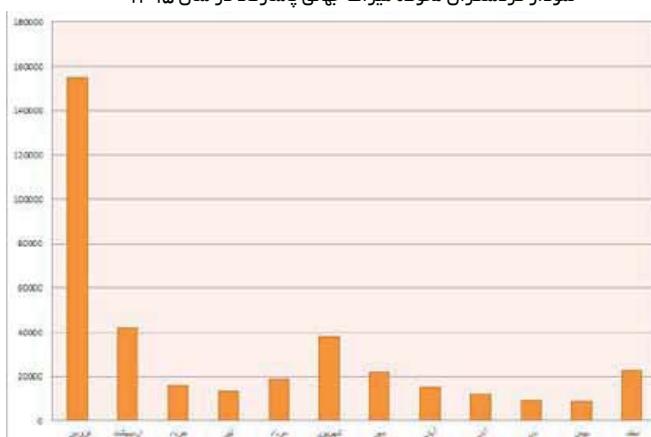
اسمعایل بهروزی در ادامه بیان کرد: در سه ماهه چهارم سال ۹۵ چندین مورد حفاری غیرمجاز و تجاوز به حریم آثار تاریخی انجام شد، که افراد مختلف در این زمینه دستگیر و تحويل مراجع ذیربط گردید و گزارش آن به یگان حفاظت میراث فرهنگی فارس ارسال گردید.

به گفته وی، نمونه بارز عملیات یگان حفاظت در سه ماهه آخر سال ۹۵، کشف و انهدام دو باند حفاری غیر مجاز و تحويل آنان به مراجع قضایی و همچنین کشف دستگاه های فلزیاب بوده است. که این مهم با تعامل مؤثر یگان حفاظت میراث فرهنگی و مجموعه جهانی پاسارگاد با نیروی انتظامی و دادستانی محترم شهرستان پاسارگاد انجام گردید.

این مقام مسئول افزو: حفاظت و حراست از آثار تاریخی شهرستان پاسارگاد دارای اهمیت فراوان می باشد و ابزار امیدواری کرد با برنامه ریزی مناسب، بهره مندی از اقدامات حفاظتی نوین و تجیز بیش از بیش ساختار این تشكیلات، بتوان اقدامات فراوان و مؤثرتری در راستای حفاظت از این آثار مهم انجام داد.

دو میلیون نفر گردشگر ایرانی و خارجی در سال ۱۳۹۵ از مجموعه هخامنشی پاسارگاد بازدید کردند.

نمودار گردشگران محوطه میراث جهانی تخت جمشید در سال ۱۳۹۵

نمودار گردشگران محوطه میراث جهانی تخت جمشید در سال ۱۳۹۵

روی خط خبر

مدیر پایگاه میراث جهانی پاسارگاد در این باره گفت: برنامه ریزی نشست رم با همکاری مؤسسه عالی حفاظت و مرمت (ISCR) انجام شد. خانم "جیزلا کاپونی" رئیس مؤسسه، جناب آقای "جمشیدی" معاون رایزن فرهنگی سفارت ایران در رم، آقای "استفانو دی کارو" مدیرکل ایکروم، آقای بروفسور "آدریانو رویسی"، مدیر موسسه ایزمئو، دکتر "یوکا یوکیلتون" مشاور مدیر کل ایکروم و جمعی از محققین و پژوهشگران موسسه عالی حفاظت و مرمت رم از جمله حاضرین جلسه بودند و سخنرانی کوتاه از سوی هر یک از ایشان ایجاد گردید.

به گفته‌ی حمید فدایی؛ در طول برنامه پیام رایزن محترم فرهنگی ایران در ایتالیا از سوی معاون وی قرائت گردید. همچنین خانم دکتر جیزلا کاپونی مدیر موسسه عالی

کنفرانس مروری بر سه سال همکاری مشترک

حفاظت و مرمت رم ضمن ابراز خشنودی از همکاری متقابل با هیات ایرانی، از تمامی کسانی که در پیشبرد پژوهه مشترک تلاش کرده اند تقدیر نمود.

بنابراین گزارش، در ادامه‌ی برگزاری کنفرانس، گزارشی کوتاه توسعه آقایان "کلودیو پروسپری پورتا" و "حمدی فدایی" به عنوان مسئولین هیأت مشترک حفاظتی در پاسارگاد ارایه گردید. همچنین "کلودیو پروسپری پورتا" معمار و متخصص حفاظت با عنوان سخنرانی "اصول اساسی اجرای پوشش حفاظتی"، "جوزپا ماریا فاریو" مسئول مرمت با عنوان سخنرانی "حفاظت از سنگ در سایت پاسارگاد"، "الیزابتا جانی" فیزیک دان با عنوان سخنرانی "پایش زیست محیطی محوطه پاسارگاد" و "حمدی فدایی و مسعود رضایی منفرد" با عنوان سخنرانی "پلان مدیریت پارسه - پاسارگاد"، "ماریا لا بربولا" با عنوان سخنرانی "مرمت کاخ اختصاصی کوروش در پاسارگاد"، "سید محمد حسینی و مریم راهساز" با عنوان سخنرانی: "مرمت در پاسارگاد" از روند مرمت و محافظت این پایگاه و "فرزانه گرامی و یاکوب رویسی" با عنوان سخنرانی "طرایح سیستم اطلاعات و دیتابک پایگاه میراث جهانی پاسارگاد" گزارش‌هایی را ارائه کردند.

برگزاری کنفرانس مروری بر سه سال همکاری مشترک ایران - ایتالیا در رم
در روز ۵ بهمن ماه ۱۳۹۵ (۲۴ ژانویه ۲۰۱۷) و در حاشیه برگزاری دوره‌های آموزشی در رم، نشستی علمی با محوریت دستاوردهای سه سال فعالیت مشترک ایران - ایتالیا در حفاظت از محوطه پاسارگاد، برگزار گردید.

پیش از این در تاریخ ۱۶ آذرماه ۱۳۹۵ نشست مشابه‌ی در موزه ملی ایران برگزار شده بود که کارنامه کوتاهی از سه سال همکاری هیات با حضور معاون محترم میراث فرهنگی کشور و سفير محترم ایتالیا در ایران ارایه شده بود.

حمدی فدایی خاطر نشان کرد: در این فصل از فعالیت‌ها حدود ۳۴ هکتار از محوطه پاسارگاد مورد بررسی آرکنؤوفیزیکی به روش مغناطیسی سنجی و الکترومغناطیسی قرار گرفت که نتایج اولیه این بررسی‌ها ساختارهای مسکونی بسیاری را در قسمت شمالی محوطه آشکار نمود.

به گفته‌ی او؛ تمرکز این فصل از بررسی‌های مغناطیسی سنجی در جنوب، غرب و شرق تل تخت بود که در این بررسی‌ها ساختارهای منطقی کشف گردید که با توجه به اندازه آنها، انتظار می‌رود مربوط به بنای‌های مسکونی در این قسمت باشد.

مدیر پایگاه میراث جهانی پاسارگاد همچنین در اینباره اظهار داشت: زمان و دوره این بنای‌ها را نمی‌توان تشخیص داد و برای تعیین قدمت آنها نیاز به گمانه زنی باستان‌شناسی و مطالعات آرکئولوژی داریم. همچنین در قسمت باغ سلطنتی، کانال‌های سنجی و ساختارهایی از دوره هخامنشی آشکارسازی گردید و نقشه مغناطیسی این قسمت از محوطه تکمیل شد.

فداei در ادامه گفت: برای تعیین حدود شهر باستانی پاسارگاد و برای مقایسه دو روش، در داخل محوطه فسی کشی شده و در خارج از فسی‌ها در قسمت شرقی از روش الکترومغناطیس استفاده گردید. نتایج اولیه ساختارهایی را مشخص نموده که بسیار جالب توجه است. ولی این روش نسبت به روش مغناطیسی سنجی، نیاز به پردازش بیشتر داده و فیلتر کردن آنها دارد.

مدیر پایگاه میراث جهانی پاسارگاد در پایان افزود: بررسی‌های آرکنؤوفیزیکی در محوطه میراث جهانی پاسارگاد از سال ۱۳۷۸ به سپریستی دکتر رمی بوشارلا آغاز شده است. در دور دوم تفاهم نامه مشترک میان دانشگاه لیون ۲ فرانسه و پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری کشور سرپرستی پژوهش‌ها به عهده دکتر کورش محمدخانی از دانشگاه شهید بهشتی تهران و دکتر سbastien گندت از مرکز ملی پژوهش‌های علمی فرانسه، دانشگاه لیون ۲ است. این تفاهم نامه پنج ساله از سال ۱۳۹۴ آغاز شده و تا سال ۱۳۹۹ ادامه خواهد داشت.

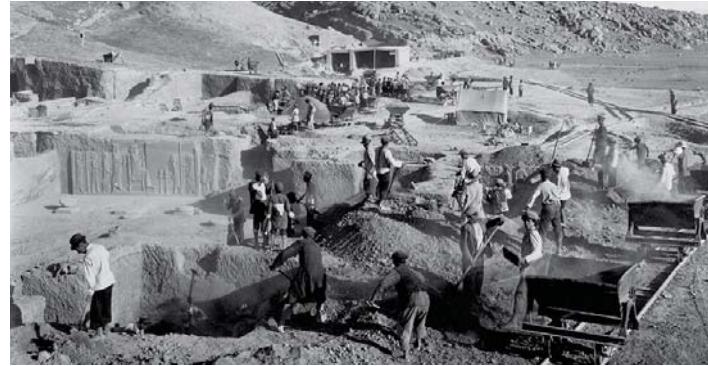
بررسی‌های آرکنؤوفیزیکی سال ۱۳۹۵ در پاسارگاد

۳۴ هکتار از محوطه پاسارگاد مورد بررسی آرکنؤوفیزیکی به روش مغناطیسی سنجی و الکترومغناطیسی قرار گرفت که نتایج اولیه این بررسی‌ها، ساختارهای مسکونی را در قسمت شمالی محوطه آشکار نمود.

مدیر پایگاه میراث جهانی پاسارگاد با اعلام این خبر افزو: در این فصل از پژوهش‌ها، همانند گذشته از روش مغناطیسی سنجی و یک روش جدید الکترومغناطیس در پاسارگاد استفاده گردید. روش مغناطیسی سنج توسط دستگاه گرادیومتر روبیدیم - سزیم و روش الکترومغناطیس توسط دستگاه GM2 انجام شد.

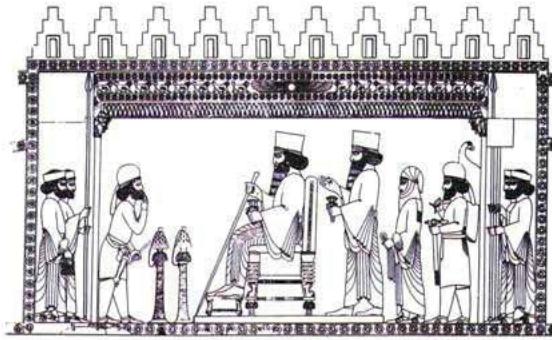
لوتوس

جامه ایستاده است و مثل او نیلوفر آبی به دست راستش را با کف باز پیش آورده و به علامت احترام به مقام فرمانروا نگه داشته است. این شخص مقامی پایین تر از اولی ولی بالاتر از بقیه افراد دارد. زیرا ولی را طوری نشان داد که از دیگران سیار بلندتر است ولی با همه بلندی هم قد شخص اورنگ شنین است. به همین جهت و به دلیل تاج و ریشش او را ولیعهد دانسته اند. پشت سر ولی دو نفر دیگر ایستاده اند یکی در جامه پارسی اما با سربند بلندی مانند شال که تا خوده و دور گردش می پیچد و زیر چانه و روی گونه و گوشها را می پوشاند. ولی برخلاف دیگران سیبل ندارد و به همین جهت او را از خواجهگان درباری به شمار یابد اورد. نفر بعدی جامه ای مادی پوشیده و در دستی کمانداری دارد و ترکشی به پشت انداخته است و با دستی دیگر تبرزینی را گرفته است. پشت سر این مرد، دو سرباز در جامه پارسی ولی با کلاه کوتاه ساده و استوانه ای ایستاده است. در جلوی فرمانروا یک جفت بخور سوز مخروطی برای خارج شدن بوی خوش قرار دارد. پشت این بخور سوزها و روپروری فرمانروا مردی در جامه مادی نقش شده است که بالاتنه را کمی به جلو خم کرده، این مرد به دست چپ عصایی دارد که درست مانند عصای پرده دارانی است که گروههای هدیه اور را به پیشگاه پادشاه رهنمون می شوند و از این جهت ولی را برخی بارسالار و یا رئیس تشریفات دانسته اند. پشت سر او دو مرد در جامه پارسی با کلاه کوتاه استوانه ای ایستاده اند که یکی بخوردانی به دست گرفته است و دیگری

حفاری خزانه، یافتن نقش بر جسته‌ی مجلس بارعام

یکی از زیباترین و سالم‌ترین نقش‌های باقی مانده، نقش بارعام است. در دهه ۱۳۱۰ شمسی بود که "دکتر اریک اشمیت رئیس هیئت علمی تخت جمشید و مأمور مؤسسه شرق‌شناسی شیکاگو" دو نمونه از یک سنگ مصور را در گنج خانه (خزانه) تخت جمشید، از قسمت شمال شرق کاخ خزانه در حیاط اداری قسمت مرکزی خزانه داریوش در تخت جمشید کشف کرد که از هر نظر مشابه یکدیگر ولی قرینه هم بودند. این دو نقش مصور به صحنۀ بارعام شاهی شهرت یافته اند و در یکی از آنها نیمچه راست شاه و در دیگری نیمچه چپ او نمایان است. شرح این کاوش را اشمیت در کتاب "پرواز بر فراز شهرهای باستانی ایران" اینچیزین نوشته است: >>> کارگران برای پیشبرد کاوش در مربع‌های سخت و خشن محوطه به پیش می‌روند. و اگر های زباله کش با سرعت و با سر و صدا روی ریل‌های خود خاکروهی را به خارج از محوطه تختگاه حمل می‌کنند. طنین کلنگ‌ها و بیل‌ها، خنده و تند حرث زدن اعضاء گروه و فریاد باباخان (سرکارگر) هوا را پر کرده است. در حیاط خزانه تخت جمشید یکی از نقش بر جسته‌های داریوش بزرگ به تازگی کشف شده که روی تخت خود نشسته، پسر و جانشینش خشاپارشا پشت سر اوست. یک مادی عالی مقام درباری در مقابل داریوش به حالت احترام ایستاده است. مقامات رسمی و دربار که در میان آن حاملین تبرزین و کمان سلطنتی و محافظین وجود دارند، گیرایی صحنه را کامل می‌کنند... <<

نیزه، این نقش بر جسته‌ی بارعام آغاز بارعام را نشان می‌دهد.

تا مدتی همه به پیروی از اشیتیت، تاجدار اورنگ نشین را داریوش و تاجدار ایستاده را ولیعهدش خشاپارشا- می دانستند. اما این عقیده پذیرفتی نیست. چون داریوش همواره تاج کنگره دار بر سر داشته و این شخص اورنگ نشین تاج ساده ای دارد که بیشتر به تاج خشاپارشا ساخته است و بنا بر مفاد برخی کتیبه ها، "ایوان شرقی" آپادانا و پلکانش را خشاپارشا ساخته و نه داریوش و ایوان غربی را هم بنا بر کتیبه‌ی فارسی باستان آن، خشاپارشا به اتمام رسانیده است و نه داریوش. اینها و دلایل دیگر می‌رساند که شاه اورنگ نشین، خشاپارشا می باشد و ولیعهدش شاهزاده داریوش است که به شاهی نرسیده، کشته شد. بعد از ارشیر یکم این دو نقش را از جایگاه اصلی خود ببرون آورده، به خزانه سپرده است و به جای آنها نقشی از سربازان ساخته و کار گذارده است که این نقش اخیر، در جاهایی کامل نشده مانده است.

اشمیت می‌پنداشت که به دلیل تقریباً یکسان بودن دو اثر، انجمن اثار ملی ایران شاید نقش بر جسته‌ی ناقص را به مؤسسه‌ی شرق‌شناسی شیکاگو تحويل دهد. او در سال ۱۹۳۸، بارها درخواست تحویل این اثر باستانی را کرد اما هر بار، مقامات ایرانی از دادن پاسخ روشن به ولی سر باز زدند. در بهار ۱۹۳۹ م، هنگامی که روش گردید، کار خواری تخت جمشید به زودی تعطیل خواهد شد، اشمیت به "تکرت"، کاردار سفارت آمریکا متوجه گردید تا در گرفتن نقش بر جسته‌ی یاد شده برای مؤسسه به وی کمک کند. سرانجام، انگرт در ۱۹ تیرهای ۱۳۱۸ شمسی با فرستادن یادداشتی به وزیر امور خارجه ایران، "مظفر اعلم"، از ولی پرسید آیا دولت ایران قصد ندارد نقش بر جسته‌ی ناقص را باز نمایش در تاریخ ۲۵ سپتامبر، اظهار می‌کند: >>> که سیاست دولت بر حفظ و نگهداری کلیه اشیاء باستانی کشف شده در موزه است. به رغم شتیاق و افز مقامات برای کمک به مؤسسه شرق‌شناسی متأسفانه قادر به قبول تقاضای مؤسسه مزبور نیستیم...<<

سراجون طارمیه‌ی وزیر معارف و اوقاف وقت به شماره ۳۷۸۵۴/۵۵۲۵۳ به تاریخ ۲۱/۱۲/۱۳۱۶، به محمد تقی مصطفوی، معاون اداره کل باستان شناسی، مأموریت داده می‌شود که این نقش بر جسته‌را، که یکی از مهمترین یافته‌های اشمیت بود، همراه با دیگر اشیای یافت شده به تهران بفرستد تا در موزه ملی به نمایش گذاشته شود. (برگرفته از کتاب راهنمای مستند تخت جمشید - و تخت جمشید در تاریخ معاصر)

روابط عمومی مجموعه جهانی تخت جمشید

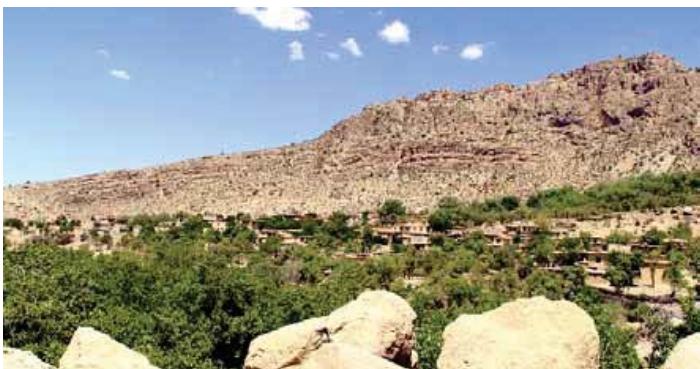

خزانه شاهی از خشت خام و چوب ساخته شده بود و فقط ستونها از سنگ بود. پس از اینکه سربازان استکندر آنرا غارت کردند کاخ را به آتش کشیدند. خاک نرم، روی این نقش را پوشاند و بعدها سیل و باران از بالای کوه رحمت روی آنرا طوری صاف کرد که کسی گمان نمی برد زیر آن ممکن است قطعه سنگی باشد. به همین دلیل این نقش بر جسته‌ها، نسبتاً سالم مانده است.

پاره ای از ملاحظات و نکات فنی گویای آن است که در اصل این دو نقش بر جسته‌ی می باست متعلق به کاخ آپادانا باشند که در ایوانهای شرقی و شمالی کاخ قرار داشتند. احتمالاً اردشیر یکم این دو نقش را از جایگاه اصلی خود ببرون آورده و به خزانه سپرده و به جای آنها نقشی از سربازان پرداخته و کار گذارده است. امروزه، نقش بارعام یکی در موزه ملی ایران و دیگری در کاخ خزانه تخت جمشید می‌باشند.

در توصیف آنچه که بارعام شاهی را روایت می کند چنین آمده است: در وسط صحنۀ پادشاه بر تخت فرمادواری نشسته است. تاج فرمانروا کاخ استوانه ای بلند و ساده ای است که اصلاً دنده ندارد. این تاج و دلایل دیگر می‌رساند که شاه اورنگ نشین خشاپارشا می باشد و ولیعهدش شاهزاده داریوش دوم است که به شاهی نرسیده، کشته شد. جامه پادشاه پیراهن فرا آستین و چین دار، شلوار گشاد و پرچین و شکن و نیم چکمه پارسی است. پادشاه در دست راست، چوبیدست یا عصای بلند شاهی را گرفته و در دست چپ یک گل نیلوفر آبی دارد. پشت سر شاه با همان ریش و تاج و

لوتوس

گردشگری روستایی

گردشگری روستایی شامل فعالیت‌های گردشگری در محیط روستایی با توجه به بافت سنتی و فرهنگی روستایی، هنرهای سنتی و صنایع دستی، آداب و رسوم سنتی و غذاها است که روز به روز بر طرفداران این نوع گردشگری افزوده می‌شود.

شهرستان مرودشت با داشتن طبیعت منحصر به فرد و آبادی‌های تاریخی و بکر، می‌تواند یکی از مقاصد اصلی گردشگران داخلی و خارجی باشد که البته این مهم بیانگر لزوم ایجاد افق‌های جدید برای گردشگران در این شهرستان است.

گردشگری روستایی جنبه‌های مختلفی دارد که یکی از جنبه‌های آن تعیین روستاهایی به عنوان روستاهای هدف گردشگری برای توسعه گردشگری پایدار در هر منطقه است.

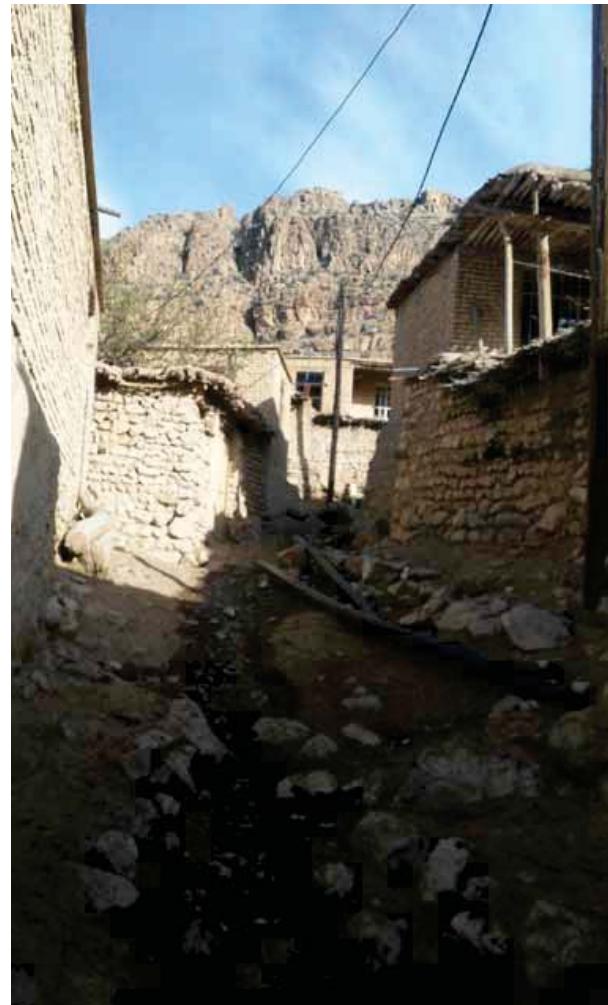
در چند سال اخیر سازمان میراث فرهنگی با هدف توسعه گردشگری روستایی، روستاهایی در کشورمان که قابلیت‌های ویژه‌ای برای جذب گردشگر و معرفی فرهنگ پویمی داشته اند انتخاب و به عنوان روستاهای هدف گردشگری معرفی کرده است که در این میان مرودشت با برخورداری از روستاهای بکر و تاریخی، از مناطق بالقوه و مستعد در این زمینه است.

آنچه از روستای هدف گردشگری به ذهن می‌آید، غلبه عناصر طبیعی بر دیگر عناصر در مقوله گردشگری است و می‌توان گفت روستاهای هدف گردشگری، تاریخ و تمدن، فرهنگ و هنر و طبیعت را در معرض دید گردشگران قرار می‌دهند. از جمله روستاهایی که در شهرستان مرودشت به عنوان روستای هدف گردشگری تعیین شده است، روستای کندازی است.

روستای جالب و تفریحی کندازی که با قدمت بیش از ۳ هزار سال و داشتن چشمه‌های روان و قنات که آب آشیامیدنی این روستا را تأمین می‌نماید و همچنین باغ‌های انار و گردو و بادام را آبیاری می‌نماید، در سال ۱۳۷۲ با کوچ نمودن سر ریز جمعیت (جوانانی که نیاز به ساخت محل سکونت داشتند) و با ساخت منازل مسکونی در ۶ کیلومتری کوه پایه به دو قسمت سفلی و علیا تقسیم گردید. هم اکنون کمتر از ۲۰۰ خانوار در بالای کوه مشغول زندگی می‌باشند.

گویش مردم این روستا، دارای پاره‌ای از واژه‌های کهن پارسی است. در رده بندی زبان‌ها و گویش‌های ایرانی، «کندازی» از زبان‌ها و گویش‌های جنوب غربی محسوب می‌شود. برگئته از وبلگ کنداری ابرج

لوتوس

نامیده می‌شود. سقز صمغی به رنگ سیز خیلی روشن، غلیظ و بسیار چسبنده است که استفاده دارویی فراوان داشته و به عنوان یک ملین قوی در درمان یبوست و درمان ناراحتی‌های گوارشی استفاده می‌شود. ۲۵ درصد از شیره سقز حاوی روغن پر ازش و صنعتی تریانتین است که کاربردهای فراوانی در صنعت دارد. علاوه بر این از شیره سقز در تهیه آدامس، عطر، خوشبوکننده‌ها، حشره‌کش‌ها، در صنعت داروسازی در تهیه نرم‌کننده‌ها و ضد عفونی کننده‌ها، در صنعت پلاستیک سازی، تهیه واکس کفش و چرم و صنعت چاپ مورد استفاده قرار می‌گیرد.

بعثت نبود صنایع تبدیلی مناسب، اکثر سقز تولیدی در ایران به خارج از کشور صادر گردیده و به عنوان مواد پایه بسیاری از صنایع یاد شده بکار برده می‌شود. درخت بنه از هزاران سال پیش تا کنون همواره مورد استفاده بوده و جایگاه آن در زندگی مردم چشمگیر است. از دیگر کاربردهای اجزای این درخت می‌توان به گل آن اشاره کرد. گل درخت قمز است و در رنگرزی از آن استفاده می‌شود. در کاوش‌های باستان شناسی که در دهه ۱۳۸۰ خورشیدی در منطقه تنگ بلاغی پاسارگاد انجام شده در چند محوطه از جمله یک محوطه مسکونی و کارگاهی مربوط به دوران پیش از تاریخ، آغاز روستا نشینی (هراره

پنجم پیش از میلاد) دانه‌های میوه بنه در لایه‌های باستانی به دست آمد که نشان از اهمیت و استفاده مردمان آن روزگار از درخت بنه دارد. در ناحیه پاسارگاد در تمامی بخش‌های کوهستانی درخت بنه وجود دارد که بیشترین آنها جنگل‌های چاه بید، کوه خرسی، تنگ بلاغی، گود بنه و جنگل‌علی آباد است. شوربختانه در سال‌های اخیر بخش‌های گسترشده ای از جنگل‌های پاسارگاد و درختان بنه بر اثر خشکسالی و عوامل انسانی و بی‌توجهی دچار آتش سوزی شده و از بین رفته است. همچنین بخش گسترشده ای از درختان بنه موجود در تنگ بلاغی نیز در جریان ساخت سد سیوند با بی‌مهری قطع گردید و برای همیشه نابود گردید.

از این روی حفاظت و صیانت از این منابع خدادادی که با سخاوت سفره خود را برای ما گسترانیده، بسیار ضروری و حائز اهمیت است.

برخی خواص درمانی بنه

جهت رفع کم خونی، ومصرف مرتب آن بوسیله را معالجه می‌کند استفاده از ضماد سوخته آن برای رویانیدن مو/ترشی بنه باعث پاک کردن کبد و رفع سردرد

جهت کمردرد و دردهای مفصلی می‌توان از روغن بنه در محل دردناک مالید/استفاده از روغن آن برای صاف شدن صدا

صرف روغن بنه برای درمان یرقان/بنه یکی از منابع غنی ازویتامین E می‌باشد/جهت باز شدن رنگ پوست صورت جویدن صمغ آن یا سقز مقوی معده بوده با هضم غذا کمک می‌کند/صرف روغن و میوه ای برای درمان سرمه می‌باشد/جهت تقویت اعصاب بنه را کوبیده با شکر مخلوط و میل شود/دفع سنگهای ریز کلیه

درخت بنه یا پسته وحشی مهم ترین گونه گیاهی منطقه پاسارگاد

حمدیدرضا کرمی- کارشناس ارشد باستان شناسی پایگاه پاسارگاد

یکی از گونه‌های گیاهی ناحیه پاسارگاد درخت بنه یا پسته وحشی با نام علمی *Pistacia Atlantica* است. رشد سالانه درخت بنه در مقایسه با درختان وحشی دیگر کمتر است و در بخش‌های کوهستانی و دشت‌های میان کوهی می‌روید و بلندای آن تا ۱۰ متر نیز می‌رسد. عمر درخت بنه زیاد است و در بخش‌های مختلفی از جهان همانند ایران، افغانستان، پاکستان، شمال عراق، ارمنستان، آنانولی، سوریه و جنوب استرالیا می‌روید و در ایران، استان‌های کردستان، کرمانشاه، کهگیلویه و بویر احمد، ایلام، فارس، کرمان، لرستان، سیستان و بلوچستان، همدان، مرکزی، تهران و خراسان، درخت بنه را در خود جای داده اند (مظفریان، ۱۳۸۹).

این درخت فواید زیادی دارد که بیوه مهمترین آن است و به صورت دانه‌های گرد است که به صورت خوش‌های بر شاخه‌های درخت می‌روید. در ابتدای بهار میوه بنه نرم و ترد با رنگ روشن و مایل به نارنجی است که بینجۀ نامیده می‌شود از آن برای خوشبو کردن دوغ و روغن حیوانی و درست کردن ترشی استفاده می‌شود. در پایان تابستان و آغاز پاییز میوه بنه می‌رسد و به رنگ سبز درمی‌آید که درون پوسته سخت آن مغز میوه جای گرفته و پس از کوبیدن آن و گرفتن روغن و مغز درون پوسته غذای بومی خوشمزه ای با نام آب بنه یا قاتوق بنه درست می‌شود. درخت بنه فرآورده دیگری نیز دارد که شیره آن است و سقز

لوتوس

توفيقی کهن در خلق نقوش ماندگار

اعظم روستایی - کارشناس روابط عمومی احتمالاً برای اولین بار، افراد چادرنشین فرش را برای کف خاکی زیر چادرها ایشان انتخاب کردند. باستان شناسان روسی "ودنکو و گریازنوف" در سال ۱۹۴۹ و در دره بازیریک حدوداً در ۵۰۰۰ قوتی کوههای التایی، کشف کردند؛ که در پنج قرن قبل از میلاد فرش بافی به بالاترین حد خود رسیده بود. این در حالی است که در دست نوشتهدای چینی‌ها، اولین مرک موجود که در رابطه با موجودیت فرش پیدا شده بود مربوط به سلسله ساسانیان است. ۱۳۴۶ بعد از میلاد (۲۴۳) روشن است که قالی‌بافی، همواره یکی از صنایع مهم دستی ایرانیان بوده است. در این میان، مردمان دشت مرودشت و منطقه‌ی پارسه پاسارگاد، نیز در شمار هنرمندان چینی صنعت کهن و ماندگار قرار دارند. دیاری که هنوز یکی از زیباترین هنر دستی مردمانش، قالی‌بافی است آمیزه‌ای از کار، تلاش و هنر که با دستهای سخت کوش زنانش بافته می‌شود.

هنر بافندگی چنان با ذهن خلاق و روح پاک بافندگان خود در هم آمیخته که گره گره و رج به رج، نقشی به وسعت عشق بر فرش، خلاق می‌کند. رنگها و نقوشی که هر یک، از آینین و اعتقادات و زندگی مردم دیار پارسه پاسارگاد سر چشمه می‌گیرد و به این دستیابیه ها چذایت و زیبایی فوق العاده ای می‌بخشد. رنگها گویی زنده اند و نقش ها نه تنها روایت گر اصالت خالق اثر که توصیف کننده ای فرهنگی پس پر مایه و سرشار از میاهات، از گذشته‌های دور تا کنون هستند. در میان این بافته‌ها، نوعی فرش به نام گبه بافتنه می‌شود. گبه تجلی زیبایی، طراوت و شادی زندگی مردمانی است که مانند پراهنهای رنگ به زنان فشنگی، موجی از رنگ‌های شاد طبیعت را در خود جای داده است. زمینه اصلی این فرش، دشت‌های سرسبزی است که عشاير در آن‌ها زندگی می‌کنند. انگار تمامی زیبایی‌های طبیعت در زمان کوچ، به دست دختران و زنان هنرمندان فشنگی بر این فرش‌های کوچک نقش بسته است. لوازم و ابزار کار زنان بافندگی گبه، از ابزاری که سایر بافندگان استفاده می‌کنند، بیش تر نیست و عمدتاً شامل دارهای افقی و دقتین، سیخ یودکشی، قیچی و گاه قلاب است، اما در باطن، حکم پدیده ای منحصر به فرد را دارد و به جرأت می‌توان گفت جنانچه میلیون‌ها گبه با هم موردن مقایسه قرار گیرد، محال است در میان آن‌ها، حتی دو گبه با مشخصات یکسان پیدا شود.

@persepolis_world_heritage_site

نقش بر فرش

قالی پازیریک، قدیمی ترین فرش دنیا

قدیمی ترین بقایای تمدن ایرانی توسط یک هیئت روس در دره پازیریک در قلب کوه‌آلاتی در جنوب سیری کشف شده است. اکتشافات پسیاری در این محل انجام شد. از میان آنها: زین ها، لگام های چوبی، دو ما司ک با صورت مردان، قابل انتساب به تمدن سکایی، دو سپر کوچک از جنس ترکه با یک ترا مکه توسط بندهای چرمی نگه داشته می‌شود، که با شباهت زیادشان به سایر سپرهای نقش تخت جمشید می‌باشد. متعلق به چنگوچویان ایرانی بوده باشند، چهار مومیایی، اسکلت هایی از مردان و اسب ها، لباس ها و پارچه هایی که یکی از آنها با طرح های شیرهای پشت سر هم قرار گرفته بسیار شبیه نقش یافت شده در تخت جمشید است. چند عدد فرش نیز پیدا شده که شگفت انگیزترین آنها فرش پازیریک است که به اختصار نزدیک به یقین متعلق به قرن پنجم قبل از میلاد است. این فرش بیش از چهار هزار گره در هر دسی متر مربع دارد که تجمع آنها به اندازه گره های مدل های دستیاب امروزی است. این فرش نه تنها به دلیل ظرافت باقیش شایان توجه است، بلکه از نظر رنگ هایی که در آن به کار رفته است نیز عالی است (آئی اسلامی، قرمز سیر، زرد، روشن و سبز)، که البته بر مور زمان اکسید شده و تا حدی خراب شده اند. به عقیده رودنکو، رئیس این مأموریت و بیشتر کارشناسان، این یک فرش ایرانی بوده و با اینکه در منطقه سکایی پیدا شده توسط یک قبیله کوچنده ایرانی بافتنه شده که احتمالاً ریشه سکایی داشته اند، و در شمال ایران و ترکستان زندگی می‌کرده اند. این دلیل به خاطر رفته آن با گره های ترکی است. دو واقعیت مهم این فرضیه را تایید می‌کنند: حاشیه دوبل آن که یکی اصلی و دیگری فرعی است نوعاً در هند و نساجی ایرانی به کار می‌رفته است، و تعداد افراد سوراه نظام که مانند تعداد مردانی که تخت پادشاهی خسوار شا را در تخت جمشید حمل می‌کردند بیست و هشت تن است. پس این فرش توسط صنعتگران سکایی الاصلی در ایران ساخته شده که توانسته اند مهارت هر دو تمدن را با هم ترکیب کرده و از نفوذ هر دو فرهنگ استفاده نمایند.

بین بافندگان گبه، بهره گیری از نقشه مرسوم نیست و هر کدام از بافندگان گبه، نقش هایی ذهنی را که میراث گذشتگان یا ابتكار خود آنها است، بر فرآورده های خود می بافند و حتی در شرایطی که مشتری گبه، طرح خاصی را در اختیارشان می گذارد و درخواست می کند مثل آن را بیافند، بر حسب روحیه و سلیقه شان، نقش ها را تحول می دهند و رنگ ها را با برگزیدن خود آنها استفاده می کنند. به این ترتیب، در بافت گبه حتی چنانچه بافندگی ای شخصاً هم قصد دارد از یک محصول خود نسخه برداری کند، پیروز به چینی کاری نخواهد شد. زیرا باز احتمال دارد که گبه بافت شده از نظر نقش، رنگ، اندازه یا جای طرح، بلندی و کوتاهی پر، شمار پودها با گبه اول متفاوت بوده باشد. اما نگاهها به این هنر و میراث معنوی با چه زاویه ای است؟ پر واضح است به مثالیه ای پر زندگانی که هر چند، فطری و غیریزی راه پرواز را می داند اما پنهانی ای آسمان، پروازش را باشکوه تر می کند؛ بافتنه های زنان این منطقه از ایران سرافراز نیز، در زمینه ای ثبات و عرضه ای هنرشن، نیازمند عزمی جدی و در خور توجه از سوی متولیان برای گشودن چتری حمایتی به وسعت آسمان بر فراز این هنر اصیل است. هنر دست این بزرگ باونان نایاب در محدوده زمان و مکان قرار بگیرد. کبوترانی از جنس حمایت را بر بام حرم هنرشنان به پرواز در آوریم و نظاره گر افق نگاه هنرمندان این خطه باشیم.

کهن ترین نمونه های مشابه نقش زمینه اصلی قالیچه پازیریک را در سنتگرفش های کاخ های آشوری می‌توان یافت. از مهم ترین نمونه فرش یا زیرانداز مشابه قالیچه پازیریک، تصویر زیرانداز شاه در نقش بر جسته های بدنه غربی در گاه غربی تالار صدستون تخت جمشید است.

پیشینه

Photos of Collection KUB.CC/Flickr/Afshin Aria far/2017

محمدحسینی گورجی؛ کارشناس حفاظت و مرمت پاسارگاد

پیشینه مرمت در پاسارگاد

باستانی فارس) بر عهده مؤسسه ایتالیایی شرق میانه و دور (ایزمنتو) قرار گرفت تا کار مرمت را به کمک کارشناسان ایتالیایی بناهای تاریخی و با همکاری اداره کل باستانشناسی ایران به انجام رساند. این گروه به سرپرستی جوزپه تیلیا و همسرش (آن برت تیلیا) پس از انجام طالعات و بررسی های او لیه مشغول انجام فعالیت های مرمتی شدند. این دوره در واقع دوران آغازین سلسه مرمت های علمی در مجموعه تاریخی پاسارگاد و سایر اماکن باستانی فارس به شمار می رود. به طور اختصار به موارد زیر اشاره می توان کرد:

- تعمیرات قبر کوروش در بهار سال ۱۹۷۱ شامل برداشت تمام مرمت های دوره علی سامی (سیمان ها)، الحاق ۱۲ قطعه سنگ بزرگ جدید برای جاگذاری بلوك های مفقوده پلکان که سامی با سیمان پر نموده بود، جازنی قطعات و پلاک های سنگی به جای سیمان های سامی در حفره های به جای مانده از آهن ربایان (فضای خالی بستهای دم چلچله ای) که با توجه به اینکه دستیابی سنگ از معدن سیوند مشکل بوده و زمان آغاز جشن های ۲۵۰۰ ساله نیز نزدیک بود، گروه مجبور به تهیه سنگ از بازار شیراز گردید و چون این سنگ ها از لحاظ دانه بندی و رنگ با سنگ های اصلی آرامگاه مغایرت داشت، لذا برای یکنواخت نمودن سطح کار مجبور به رنگ آمیزی سطوح سنگی جدید گشتنده که حاصل آن تیره شدن بلوك های جدید نسبت به سنگ های قدیمی در دراز مدت گردید (امروزه به صورت لکه های سیاه قابل رویت می باشد) و باز گرداندن قطعات ستونها، پله های درگاهی، سنگهای دیوار و سنگهای کف که برای ساخت مسجد اتابکی در قرن یازدهم میلادی به اطراف آرامگاه آورده شده بود، به کنار کاخ ها بود.
- فعالیت های مرمتی کاخ اختصاصی: در کاخ اختصاصی تنها ۲ قطعه ستون در جای اصلی خود باقی مانده بود. بسیاری دیگر از قطعات ستونها بر روی سنگ فرش افتاده بود و برخی از ته ستونها حتی به

از باران آسیب می دید و نیاز به مرمت دائم داشت و قسمتهای چوبی بنا نیز بایستی تعمیر می شد و چوب های جدید جانشین می شد.

طبق تحقیقات کاوشگران و نوشه های (آن برت تیلیا) (اندود دیوارها و کف پوش عمارت نیز می بایستی گاه بگاه تعمیر می شد، برای نمونه می توان یک محل

در عمارت خزانه تحت جمشید را ذکر کرد، که برای آن چهار لایه تجدید اندود و کف ثبت شده است. **۲. دوره دوم مرمت در مجموعه تاریخی پاسارگاد**

(دوره امپراتوری هخامنشیان)

یکی از کارهای مرمتی که هخامنشیان با اطرافت و

دقت خاصی انجام می دادند و ما مکرراً شاهد آنها در اکثر بناهای مجموعه تاریخی پاسارگاد بخصوص

کاخ بارعام و اختصاصی هستیم فرایند و صله کاری می باشد. به این صورت که: اگر در سنگی رگه یا

حفره و یا شکافی دیده می شد، یا به اصطلاح بخشی از سنگ کرمو بود، اطراف قسمت معیوب سنگ را

دقیق و ظریف خالی می کردند و در آن جا وصله ای از جنس سنک با درز گیری دقیق و تیز قرار می

دادند، به طوری که به سختی قابل مشاهده بود. امروزه پس از گذشت ۲۵ قرن هنوز در کاخ اختصاصی ما

شاهد و صله هایی هستیم که تنها در اثر خیس شدن

ترک های سنگ ها به کمک سیمان بیرون کشیدند. یکی دیگر از کارهای مرمتی منحصر

به فرد انجام شده توسط هخامنشیان در پاسارگاد و

تحت جمشید، جلوگیری از پیشرفت ترک های بزرگ

با بکار بستن بسته های آهینه است که در ملاتی از

سرب قرار می گرفت.

نمونه دیگر کارهای تعمیراتی هخامنشیان جلوگیری

از پیشرفت شکاف های کوچک بود. به این ترتیب

که پیرامون شکاف های کوچکتر را با قلمی پنهن و

یا چکش حجاری می گرفتند تا پیش روی نکند. آنها

احتمالاً سنگ های آستانه در و سنگ های پلکان را به

علت فرسایش حاصله از مصرف زیاد همواره مرمت

می کردند همچنین ساختمنهای خشتشی مانند امروز

۳. دوره سوم مرمت در مجموعه تاریخی پاسارگاد

(دوره پهلوی، موسسه شرق شناسی ایتالیا: ایزمنتو)

در سال ۱۹۶۴ م، فعالیت های مرمتی و حفاظتی برای

تحت جمشید، نقش رستم و پاسارگاد (و سایر اماكن

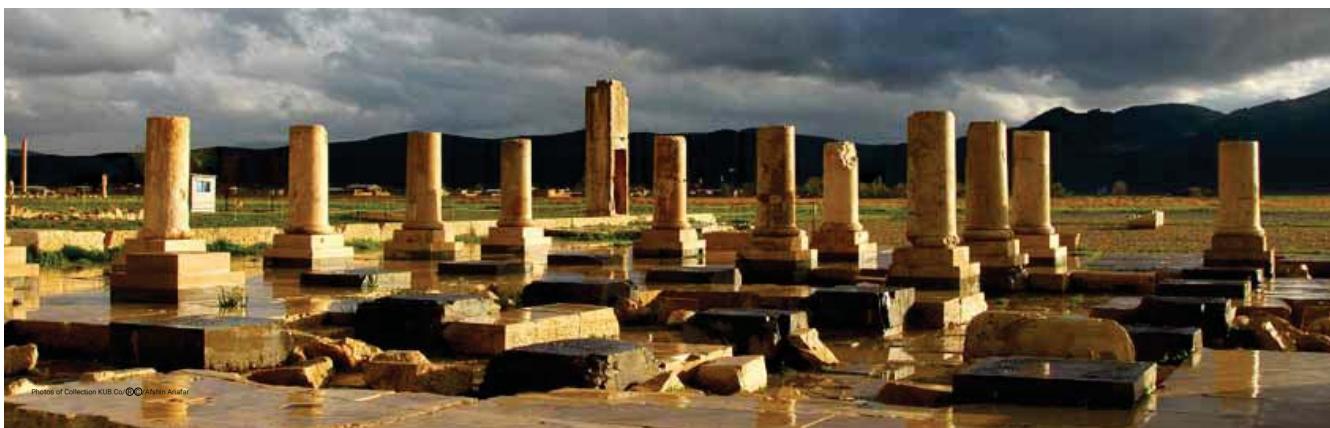
- سنگها، سال ۲۰۰۲ م
- ریختن ماسه بادی در میان شکافها و درزهای سنگ پس از پاکسازی، جهت جلوگیری از رویش کیاهان و جلوگیری از جمع شدن و بخ زدگی آب در میان شکافها و ترک های سنگ، سال ۲۰۰۲ م
 - نصب تابلوهای پرسکی گلاس جهت حفاظت معرفی بنای مجموعه تاریخی پاسارگاد (تهنا نصب تابلوهای انگلیسی، سال ۲۰۰۲ م ۲۰۰۳ م)
 - پاکسازی اطراف کاخها و بناها از خار و علفهای هرز، سال ۲۰۰۳ م
 - طراحی و اجرای مسیر ورودی در مجموعه بنای مجموعه به کمک زدن حفاظه های مرکب میله و طناب. سال ۲۰۰۳ م
 - انجام فعالیت های پژوهشی پیرامون شکل گیری روستایی مادر سلیمان و تحولات مجموعه تاریخی به منظور ایجاد تقویم تاریخی پاسارگاد، سال ۲۰۰۳ م، آسیب نگاری و آسیب شناسی جزو انسان بالدار - برداشت آبروهای باغ سلطنتی سال ۲۰۰۳ م.
 - پاکسازی کف بناها از خار و خاشاک و خاکهای انباسته شده در سالهای گذشته، سال ۲۰۰۳ م، از ۲۳ سپتامبر (از آغاز مهر ۱۳۸۲) شروع دوره

- در مجموعه تاریخی پاسارگاد می باشد.
- ۴. دوره چهارم مرمت در مجموعه تاریخی پاسارگاد (دوران جمهوری اسلامی، دفتر فنی میراث فرهنگی مرودشت (تخت جمشید) با سپرستی حسن راهآهن شامل:**
- ایجاد پوششها برای حفاظت بوسیله داربست فلزی و ایرانیت بر روی نقش انسان بالدار، سال ۱۹۸۴ م
 - دیوارچینی دور پایه ستونها و درگاهها در کاخ بارعام و کاخ دروازه با آجر و ملات سیمان و پر کردن آن با ماسه بادی و اندواد کاهگل بر روی آن، سال ۱۹۸۶ م
 - فرش کردن کف درگاههای کاخ دروازه با آجر، سال ۱۹۸۶ م
 - مهار موقعت کردن قطعات باز شده سنگهای قلمه ستون بارعام بوسیله سیم بوکسل، سال ۱۹۸۶ م
 - سوراخ کردن و مهار قطعات از هم جدا شده سنگهای قلمه ستون بارعام بوسیله میله های پولادی که از دو سر پیچ و مهربه شده است، سال ۱۹۸۷ م
 - مرمت و پیچ و مهربه کردن جزو انسان بالدار، سال ۱۹۸۸ م
 - ایجاد پوشش های حفاظتی بر روی دروازه های منقوش کاخ بارعام و اختصاصی، سال ۱۹۹۰ م

تعییر داشت. بسیاری از قطعات سنگ فرش سفید از جای خود کنده شده بودند و یا به بنایی دیگر انتقال یافته بودند. از جمله فعالیت های انجام شده توسط گروه ایتالیایی سرپا نمودن قلمه ستون های افتاده شده و مرتب نمودن شالی ستون ها، ساخت شالی ستون های مفقوده برای قلمه ستون های موجود از سنگ جدید، قرار دادن سه قطعه از ازاره های جزر های خشتشی کنار ورودی جنوب غربی تالار و برگرداندن شش قطعه از بلوك های کف به جای اصلی خود و مرمت برخی دیگر از سنگ ها بود.

• فعالیتهای مرمتی کاخ بارعام شامل: بازگرداندن ده قطعه سنگ فرش، نه قطعه پایه در و هفده قطعه ستون به کنار کاخ بارعام از اطراف پارامگاه کورش و برقیدن، استحکام بخشی و مرمت تک ستون کامل در تالار کاخ بارعام

• فعالیتهای مرمتی کاخ دروازه شامل: پاکسازی سیمان هایی که ترک های جزر را آن پر نموده بودند (سیمان های دوره سامی)، بلند کردن و جدا نمودن کامل جزو از جایگاه اصلی خود، جایگزینی سنگ جدید با بخش مفقود شده پایه (امروزه این بخش با یک فاصله چند میلیمتری از بخش اصلی قابل تشخیص می باشد).

جدیدی از مرمت آرامگاه کوروش، سال ۲۰۰۳ م، که این دوره مرمت شامل:

- برداشت مرمت های سیمانی باقی مانده و قلمه گذاری با سنگ هم جنس
- برداشت کلسینگ ها و ...

* برگرفته از پژوهش معرفی و بررسی فرایند ساخت و مرمت در مجموعه تاریخی پاسارگاد، سال ۱۳۸۲، رخشنانی

۶. دوره ششم مرمت در مجموعه تاریخی پاسارگاد (دوران جمهوری اسلامی، پایگاه میراث جهانی پاسارگاد با ممکاری مؤسسه عالی حفاظت و مرمت رم - ایتالیا) شامل:

- مطالعات و بررسی جهت ارائه راهکار همگون سازی مرمت های پیشین آرامگاه کورش
- مطالعه و بررسی لایه ها و سنگ های آرامگاه کورش
- حفاظت و مرمت نقش بر جسته های درگاهی کاخ اختصاصی

- حفاظت و مرمت فنداسیون کاخ اختصاصی
- مرمت بلوك سنگی کف تالار کاخ اختصاصی
- آسیب شناسی و آسیب نگاری ایوان جنوب شرقی کاخ اختصاصی
- آسیب شناسی و آسیب نگاری آبراهه های باغ شاهی
- حفاظت و مرمت جزو انسان بالدار

- پیاده کردن قلمه های ستون کاخ بارعام به پایین و تعییر و لقمه گذاری شالی ستون و سوار کردن مجده قلمه های ستون ، سال ۱۹۹۱ م

- ترمیم پوشش های آجری و کاهگلی پایه ستون های کاخ بارعام و دروازه، سال ۱۹۹۳ م
- نصب تابلوهای راهنمایی برای مجموعه تاریخی پاسارگاد، سال ۱۹۹۶ م

۵. دوره پنجم کارگاه های مرمت فعال در مجموعه تاریخی پاسارگاد (دوران جمهوری اسلامی، بنا بر پژوهشی پارسه - پاسارگاد با سپرستی حسن راهآهن) شامل:

- نصب داربست جهت ایجاد پوشش حفاظتی برای آرامگاه کوروش کبیر، سال ۲۰۰۱ م
- برداشت نقشه دقیق و آسیب نگاری آرامگاه کوروش کبیر به روشن دستی و ترسیم کامپیوتری، سال ۲۰۰۲ م
- راه اندازی مجموعه فنی پاسارگاد (مرکز پژوهشی پاسارگاد)، سال ۲۰۰۲ م

- آسیب نگاری کلی مجموعه تاریخی، آغاز برداشت و مستند نگاری کاخ دروازه، سال ۲۰۰۲ م
- پاکسازی بناها و اطراف آنها از خار و علف های هرز، سال ۲۰۰۲ م
- پاکسازی دقیق کف کاخ دروازه و عاری ساختن آن از هر گونه گیاه. جهت جلوگیری از تخریب بیشتر

الحق جزو با قسمت باقی مانده و قرار دادن جزو بر روی شالوده ای از شفته سیمانی

- فعالیت های مرمتی آرامگاه کمبوجیه: قسمت اعظم این بنا فرو ریخته بود و تنها دیوار باقی مانده آن در سمت شمال غرب قرار داشت. این دیوار به واسطه وضع بدشالوده ها بطرز خطرناکی به اندازه ۳۰ سانتی متر به عقب کج شده بود و سنگهای اطراف و زیر دهانه در خطر سقوط قرار داشتند. در سال ۱۹۶۸ در این برج تعییر موقعی صورت گرفت و قلعه شاکها را از پای دیوار برداشتند معلوم شد که در گوشه غربی سنگها فقط در پای دیوار چند سانتی متر مربع تکه داشته است. نخست دیوار پشتبنده مرکب از سنگهای کوچک مستطیل شکل در گوشه غربی ساخته شد. سپس داربستی فلزی بر پا نمودند تا دیوار را از پشت نگهدار و همچنین سیم های آهنی به شکل h در دهانه در قرار دادند تا از فرو ریختن سنگ پیشگیری شود.

در این دوره محدوده کنونی مجموعه ضبط و نام مجموعه تاریخی پاسارگاد حصارکشی شد تا آثار مجموعه از گزند آسیب های وارد از طرف عوامل انسانی (مثل کشاورزی، بریدن سنگها و...) و ورود دام در امان مانده و حفاظت شود. از دیگر کارهای انجام شده در این دوره کشیدن مسیر بازدید آسفالت کنونی

بادمان

وحید بارانی؛ کارشناس ارشد باستان‌شناسی تخت جمشید،
همیدرضا کرمی؛ کارشناس ارشد باستان‌شناسی پاسارگاد

استادکاران و حفاران باستان‌شناسی پارسه پاسارگاد

و میانسالی است. برای داشتن وجود نازینی همچون شما بر خود می‌بالیم، و بر دست های پیشه بسته تان بوسه می‌زنیم و تمام خاطرات شیرین و تلخی را که در کنار باستان‌شناسان گذراندید، عزیز می‌داریم و هیچ وقت از شنیدن آنها خسته نمی‌شویم و از تک تک آنها درس خواهیم گرفت.

فصلنامه پارسه پاسارگاد در این شماره، از کسانی تجلیل و قدردانی می‌کند که سالها تلاش و کوشش در کاوش های باستان‌شناسی را در کنار باستان‌شناسان در گوشه گوشه کشور عزیزمان ایران کلنگ زده اند.

حیدر زارع بودیم. یکی از روزها که مشغول کاوش بودیم سرکارگر ما یک قسمت از خاک را تراشیده بود و می‌گفت که دیوار است. من پایین آمدم و به دیواره خاکی تکیه دادم و خاکها فرو ریخت. پشت خاک ریخته شده یک دیوار سنگی نمایان شد و به حیدر گفتمن: بین این دیوار است نه اونی که تراشیدی. پشت سر من پروفسور (استروناخ) ایستاده بود و نگاه می‌کرد. به من گفت کار تو چیست و من گفتم خاک می‌برم. بعد که دید دیوار سنگچین پیدا کردم به من گفت برو پایین ته یک کلنگ بزرگ و یک کلنگ کوچک و یک کمچه بیاور. بعد که آوردم یکی از اتاق‌ها را به من سپرده تا حفاری کنم و از اینجا بود که من شدم کلنگ زن و تجربه من روز به روز بیشتر شد.

بعد از تل تخت چند وقت هم آب نهاهای باغ شاهی را کاوش کردیم. در همین سال بود که خانم "کار گاف مید" در تل نخودی مشغول کاوش بود و من به عنوان کلنگ زن در حفاری هیأت او مشغول کاوش شدم. من نجاری نیز خوب بلد بودم و در هیأت وسائل مورد نیاز را برایشان درست می‌کردم.

پارسه پاسارگاد به جز کاوش های پاسارگاد در کدام از محوطه های تاریخی ایران حضور داشتید؟

بعد از پاسارگاد من به همراه پروفسور (استروناخ) برای کاوش نوشیجان به آنجا رفت. در نوشیجان دکتر فیروز باقر زاده نیز حضور داشت که خاطرات زیادی از ایشان دارد. در کاوش نوشیجان بود که پروفسور سفارش من را به آقای میر عابدین کابلی نمود تا در اداره باستان‌شناسی مشغول به کار شوم. آقای کابلی به من گفتند که چون نیمه سال هست باید صبر کنی تا سال جدید بتوانی در اداره مشغول به کار شوی و من نیز قبول کردم. اول دیماه بود که از تهران به من اطلاع دادند که به آنجا بروم و بعد به تهران رفتم در آنجا به من گفتند که ری رفته ای و من گفتمن، فردا به همراه آقای کوشی به ری رفتم.

ها سرده بود و برف و باران زیادی به سفال های پیش از تاریخی رسیدیم. بعد بودم. در ری ما به دنبال بافت قدیم ری بودیم که بخش زیادی از آن در زمین های کشاورزی بود و یکی از مالکین قسمت زیادی از برج و بارو را خراب و صاف کرده بود. در قسمتی از حفاری ری به همراه زنده یاد دکتر شهریار عدل یک گمانه را باز و حفاری کردیم تا به سفال های پیش از تاریخی رسیدیم. بعد

از ری به کازرون رفت و در حفاری شهر بیشاپور به همراه آقای سرفراز و آقای صراف مشغول کاوش شدم. چند وقت نیز در کاوش های زیوری کردستان بودم. مدتی هم به ایلام رفت و در منطقه دره شهر به همراه خانم "لک پور" در کاوش های آنجا مشغول شدم که یک محوطه ساسانی و اوایل اسلامی بود. پس از مدتی کاوش های پاسارگاد به سپرسنی "آقای الله قلی اسلامی" از سر گرفته شد و بخش زیادی از آبنامها کاوش شد. زمانی که فنس اطراف محوطه را می‌کشیدیم در یکی از روزها و زمانی که قصد جایگاهی مسیر چند فنس را داشتیم یک قلک سفالی از زیر خاک بیرون آمد که پر از سکه طلا از دوران اتابکان بود. آقای اسلامی را خبر کردیم و سکه ها را شمردیم که نزدیک ۱۵۰ سکه بود.

بعد از این کاوش ها به عنوان نگهبان در محوطه مشغول به کار بودم که در ابتدا حقوق من روزی ۱۲ تومان بود. من در سال ۱۳ بازنشسته شدم و در دوران بازنشستگی در کاوش های تک بلایی در سال های ۱۳۸۳ تا ۱۳۸۵ و کاوش سد هخامنشی شهدآباد نیز حضور داشتم.

سید مرتضی حالا دیگر همانند گذشته توان گرفتن کلنگ باستان‌شناسی را ندارد تا بتواند ردی از خشت و آجر را دنبال کند و دیوار و یا گفت بنایی را بیابد. او بیشتر وقت خود را در خانه می‌گذراند و گاهی به محوطه پاسارگاد سر می‌زند و دفتر خاطرات خود را در ذهنش ورق می‌زند. اما قدردانی هر چند کوچک می‌تواند دل او و دیگر دولتشان گرم و شاد کند.

سپاس از همکار گرامی حمیدرضا کرمی بابت این گفتگو

در کومه خاموشی که اینک تو نشسته ای امیدم هست، روزگاران آمده اند و در میگذرند، اما یار مهربان روزهای سخت، یادتان در دلمان همیشه هست. می‌دانیم حاصل سالها رنگ و مراحت، کار و تلاش شما در احیاء و پیدا شدن هویت اصیل ایرانی در اکثر نقاط کشور و به ویژه پارسه پاسارگاد، خدمتی است ستودنی که میتوان آن را به اکسیر تشبیه کرد، و شما حفاران همان اکسیر عطر باستان‌شناسی هستید که یافته هایتان نشأت گرفته از تلاش سالها جوانی

گپ و گفت با یک کاوشگر

حوزه میراث فرهنگی کشور و به ویژه باستان‌شناسی شخصیت های فعال و پویا به خود بسیار دیده است. اما در این میان نام و نشان بسیاری از آنها کمتر به میان می‌آید. اینان چه از روی عالمه و عشق خود نسبت به یادگارهای نیاکانم و چه به واسطه تجربه، خدمات ارزشمند ای در زمینه شناسایی، حفاظت و مراقبت از میراث تاریخی و فرهنگی این سرزمین داشته اند. یکی از تلاشگران پیشکسوت که در بسیاری از محوطه های باستانی و تاریخی ایران و به ویژه محوطه پاسارگاد زحمات زیادی کشیده و به قولی موهایش را در این راه سپید کرده، سید مرتضی موسوی است. به پاس تلاش های ایشان و سایر حفاران تجربی و پیشکسوت به نمایندگی از کایه این بزرگواران، گفتگویی کوتاه با وی داشته ایم که در ادامه به آن می‌پردازیم.

پارسه پاسارگاد خودتان را معرفی کنید و بفرمایید از چه زمانی وارد حوزه میراث فرهنگی و به ویژه باستان‌شناسی شدید؟

بنده سید مرتضی موسوی هستم زاده ۱۳۱۵ اپاسارگاد (مادرسلیمان). به درستی به یاد نمی‌آورم از چه سالی و نخستین بار با دیوید استروناخ زمانی که او به پاسارگاد آمد و مشغول کاوش در محوطه پاسارگاد شد من خیلی جوان بودم و برای کار پیش او رفت و در کاوش محوطه مشغول شدم.

پارسه پاسارگاد در کاوش کدام از بنای‌ها پاسارگاد حضور داشتید و کوتاه در مورد این کاوش ها بیان کنید.

من به همراه هیات کاوش مدت کوتاهی در کاوش کاخ اختصاصی بودم و پس از آن برای کاوش پل هخامنشی نزدیک کاخ بارعام رفیم. بعد چند روز که کاوش پل تمام شد، کاوش کوشک ها آغاز شد که به محل کوشکها رفتیم.

یکی از مهمترین رویدادی که هنگام کاوش کوشک ها رخ داد پیدا شدن ظرف سفالی که درون آن زیورآلات طلا بود. این جواهرات نزدیک کوشک ب پیدا شد و چندین ماه بیرون از خاک بود و کسی توجهی به آن نمی‌کرد چراکه روی زمین پر از سفال شکسته بود و سر این ظرف نیز در هنگام شخم زدن زمین شکسته و از بین رفته بود. به این دارم یکی از اعضا خارجی کاوش که نام آن را به یاد نمی‌آورم گاهی به او سیگاری تعارف می‌کردم، یکی از روزها پیش من آمد و گفت سید مرتضی "مانی لیتل" Money Little "حقوق خیلی کم می‌گیری من به تو بیشتر می‌دهم. بعد شروع به قدم زدن کرد و تا نزدیک کوشک رفت و با پا زیر ظرف رفته بود. حالا این ظرف نزدیک یک ماه و نیم اونچا بود و کسی نگاهش هم نمی‌کرد. وقتی زیر ظرف زد، ظرف سفالی خرد شد و اشیا زیستی آن بیرون ریخت. با عجله پروفسور (استروناخ) را صدا کردیم که در تل تخت بود. بعد که پروفسور آمد خیلی خوشحال شد و به من گفت به خانه بیتا ظرفی برای نگهداری جواهرات درست کنیم. بعد آقای آرام که ناظر اداره باستان‌شناسی بود گفت که نگهداری اشیا در اینجا خطروناک است و امن نیست بعد زیورآلات را به شیراز برد و به بانک ملی سپرد و رسید آن را گرفت و آورد.

پارسه پاسارگاد پس از کاوش کوشک ها و پیدا شدن زیورآلات کدام بنای کاوش شد؟

در سال بعد مدتی در تل تخت و بعد در کاخ دروازه کاوش کردیم. در کاوش تل تخت ابتدا با استنبولی خاکها را جایجا می‌کردیم و بعد که کار حفاری زیاد شد ریل و واگن آوردن تا کار زودتر پیش برود. در حفاری تل تخت من به همراه تعدادی کارگر دیگر زیردست شخصی به نام

یادمان

تا اینکه در سال ۱۳۵۷ به عنوان حفار حرفه ای و فنی به استخدام رسمی در آمد . نام برد پس از انقلاب در سال ۶۲ برای اولین بار به عضویت هیات باستان شناسی تپه هگمتانه به سرپرستی دکتر محمد رحیم صراف در آمد و از آن به بعد به طور مستمر به عنوان حفار فنی و همچنین مرمت کار هنری در کاوش های بسیاری در نقاط کشور حضور داشتند.

خلاصه ای از مهمترین مأموریت های علی زارع :

”منطقه ایلام غرب در سال ۱۳۶۵ به سرپرستی آقای میر عابدین کابلی مهدی آباد سوخته شوستر به سرپرستی آقای مهدی رهبر

میمون قلعه قزوین در ۴ فصل از سال ۶۷ تا ۷۱ به سرپرستی محمد رضا خلعتبری شهر قدیم طوس، شهر قدیم نیشابور و تپه باستانی روتاستی جاجرم در سال ۶۷ تا ۶۹ به سرپرستی دکتر محمود موسوی کوه خواجه زابل، شهر قدیم کیش به ترتیب در سال ۷۰ و ۷۱ به سرپرستی دکتر محمود موسوی

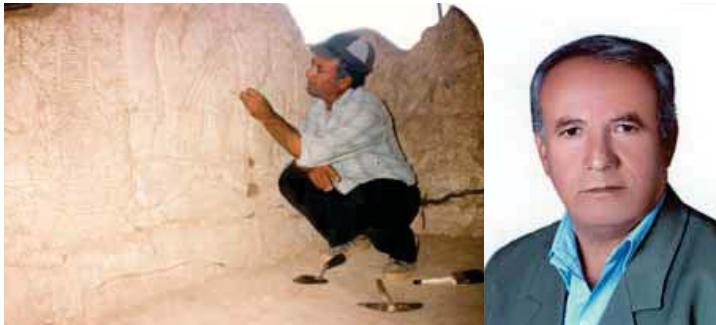
غار کل ماکره خرم اباد، در سال ۷۱ و ۷۲ زیویه در سال ۷۳ ، مسجد گنبد کبود تبریز در سال ۷۸ به سرپرستی آقای نصرت الله و سرانجام سفری ۳۰ ساله از سال ۱۳۴۸ تا ۱۳۷۸ برای آقای علی زارع فرا رسید . و در سال ۱۳۷۹ به دلیل بیماری به آرامگاه ابدی خویش شتافت ، روحش شاد و یادش گرامی (این مطلب بر گرفته از گزارش ها و مأموریت های مرحوم علی زارع که در آرشیو پایگاه میراث جهانی تخت جمشید است)

مرحوم علی زارع

آقای علی زارع در سال ۱۳۲۵ هجری شمسی در روستای شمس آباد (نژدیکی تخت جمشید) به دنیا آمد. آقای زارع ابتدا به عنوان مرمتکار هنری در تخت جمشید استخدام شد و پس از آن به عنوان حفار از سال ۱۳۶۸ کار خود را شروع کرد که خلاصه ای از فعالیت ها و مأموریتها وی عبارتند از :

شهر قدیم طوس در سال ۱۳۶۸ به سرپرستی دکتر موسوی شوش، چغازنبیل، هفت تپه در سال ۱۳۷۲ به سرپرستی مهدی رهبر به طول دو فصل کار مرمتی انجام داده اند. در ادامه در سال ۱۳۷۳ به مدت ۱۲ فصل در استان خراسان، شهرستان درگز، تپه بندیان به سرپرستی مهدی رهبر حفاری نموده اند . تپه معمورین فروگاه بین المللی امام خمینی و شهرک اوان طی دو فصل

به سرپرستی جعفر مهرکیان
تپه ارجان و تپه همایون در شهرستان بہبهان به سرپرستی احسان یغمایی

فیروز زارع

آقای فیروز زارع در سال ۱۳۲۸ در روستای شمس آباد در نژدیکی تخت جمشید به دنیا آمد. آقای زارع ابتدا به عنوان مرمتکار هنری در تخت جمشید استخدام شد و پس از آن به عنوان حفار از سال ۱۳۶۸ کار خود را شروع کرد که خلاصه ای از فعالیت ها و مأموریتها وی عبارتند از :

شهر قدیم طوس در سال ۱۳۶۸ به سرپرستی دکتر موسوی شوش، چغازنبیل، هفت تپه در سال ۱۳۷۲ به سرپرستی مهدی رهبر به طول دو فصل کار مرمتی انجام داده اند. در ادامه در سال ۱۳۷۳ به مدت ۱۲ فصل در استان خراسان، شهرستان درگز، تپه بندیان به سرپرستی مهدی رهبر حفاری نموده اند .

تپه معمورین فروگاه بین المللی امام خمینی و شهرک اوان طی دو فصل

سید مرتضی موسوی (مرودشت)

آقای سید مرتضی موسوی در ۱۳۰۹ هجری شمسی در روستای کناره تخت جمشید متولد شد. ایشان در سال ۱۳۲۷ به سرپرستی علی سامی در سازمان میراث فرهنگی استخدام شدند . که از همان سالها با لویش و اندربرگ در تل تیموران به عنوان حفار فنی مشغول به کار شد . نامبرده از سال ۱۳۴۴ با آقایان تجویدی و موسوی در کارگاه صفة تخت جمشید به مدت یک سال حفاری نمود. ایشان از سال ۱۳۵۰ تا ۱۳۵۵ در محوطه های همچون قلعه دختر و آتشکده ساسانی با آلمانی ها و پاسارگاد با استرتوanax همکاری کرد . از سال ۱۳۵۵ تا ۱۳۷۰ به ارگ کریم خان شیراز آمد و به مأموریت هایی همچون لار، خنج و گراش از استان فارس اعزام شد و از سال ۱۳۷۰ تا ۱۳۷۶ در مجموعه تخت جمشید مشغول به کار شده اند.

تپه علی گورز به سرپرستی دکتر چگینی ،
فروگاه امام خمینی به سرپرستی آقای مهرکیان و ...

علی شیر خالدیان

آقای علی شیر خالدیان در سال ۱۳۱۸ در روستای کناره نزدیک تخت جمشید به دنیا آمد و در بهمن ماه سال ۱۳۳۱ در میراث فرهنگی تخت جمشید زیر نظر آقای علی سامی مشغول به کار شد. مأموریت ها و کاوش های نام برد به صورت اختصار عبارتند از :

علی آباد کبار اولین حفاری وی با آقای دکتر سرفراز مسجد جامع اصفهان شهر جی، کوه رحمت در ۳ فصل و شاه آباد غرب به سرپرستی آقای دکتر میر فتح امیر مسجد جامع اردبیل، جزیره کیش به سرپرستی دکتر موسوی رئیس هیئت میراث فرهنگی چشممه علی تهران و یازده سال کاوش شهر هگمتانه به سرپرستی دکتر صراف، پل دختر، شهر جی شهرستان سقز زیر نظر مهندس معتمدی ، پل دختر، شهر جی شهرستان سقز زیر نظر مهندس معتمدی ،

دربیچه

تکوک شیر غران از آثار باستانی دوره هخامنشی است. این تکوک دارای یک ظرف مخروطی شکل و یک شیر است که در حال نعره کشیدن است. ظروف مجردادار شاخی شکل با سر جانداران، پیشینه تاریخی و سابقه طولانی در شرق نزدیک، یونان و ایتالیا دارد. این تکوک همانند تعداد دیگری از تکوک‌های دوره هخامنشی، دارای ویژگی قائم بودن زاویه محور حیوان با ظرف است. در این تکوک قطعات بالحیم کاری به هم وصل شده‌اند و این عمل از دید بیننده پنهان است، این مهارت، شیوه بسیار عالی و فنی هنرمندان هخامنشی را بازگو می‌کند. شیر غران یکی از نمادهای هنرورزی در تزئینات آثار به جا مانده از دوره هخامنشیان است.

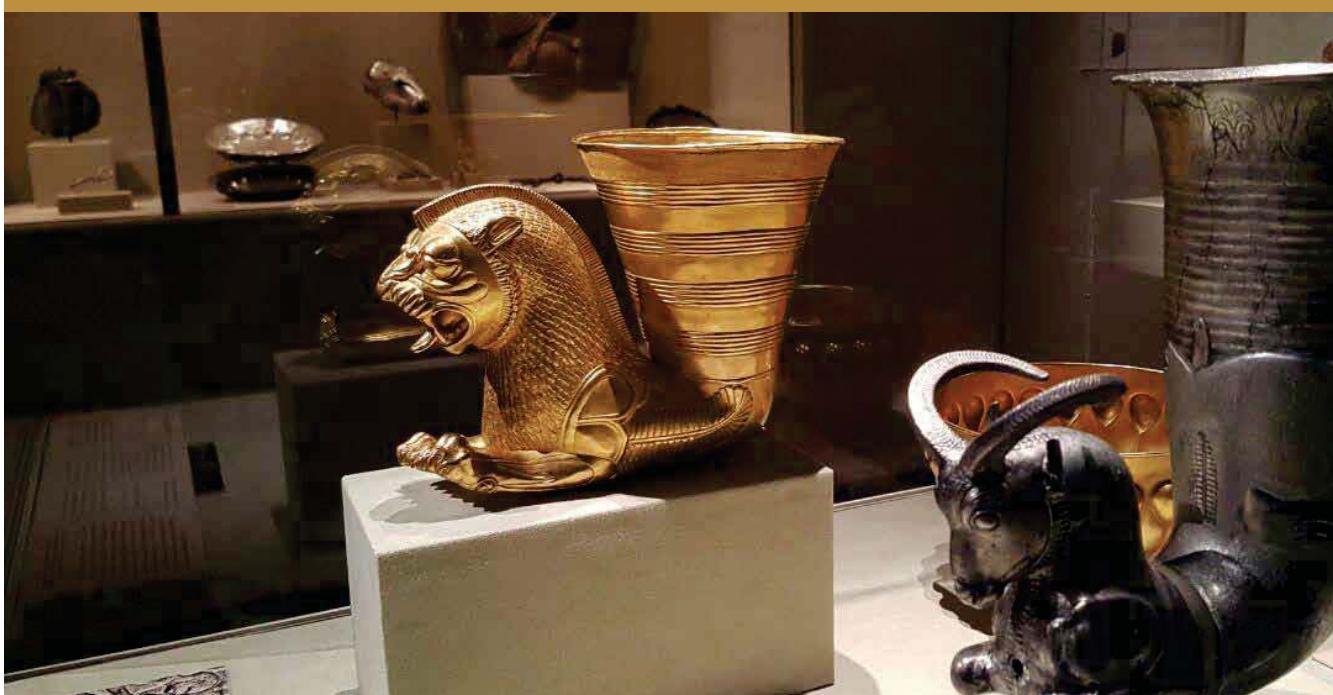
پی‌نوشت: تکوک واژه‌ای است از پارسی میانه که امروزه به جز فارسی در زبان‌های ارمنی و گرجی هم به جا مانده است. یونانیان به آن ریتون گفته و هیتیها آن را بیبرو نامیده‌اند. در اعصار پیش و پس از تاریخ بجز در مراسم مذهبی و درباری برای نوشیدن شراب، کاربرد دیگری نداشته و وسیله‌ای تجملی بوده است. از نمادهای هنرورزی در تزئینات آثار به جا مانده از دوره هخامنشیان است.

اطلاعات کلی

نام: تکوک شیر غران / دوره: هخامنشیان / تاریخ ساخت: سده پنجم پیش از میلاد / محل نگهداری: موزه متروپولیتن نیویورک
کاربرد: تکوک / جنس: طلا / اندازه و وزن: ۱۷ سانتی‌متر (بلندی) / وزن: یک و نیم کیلوگرم

ویترین محل نگه داری در موزه متروپولیتن در کنار ریتون های هخامنشی

عکس: آرمین احمدی

چارسو

آزمایشگاه شناخت مواد و کارگاه حفاظت و مرمت میراث جهانی پاسارگاد

تخصصی همچون دستگاه های برش سنگ برای آماده سازی مقاطع مختلف از سنگ، میکروسکوپ های پولاریزان برای انجام مطالعات پتروگرافی، دستگاه های هود و آون، ابزار و سایل پایش محیطی، ابزار و ادوات مرمت... می تواند فضایی برای مطالعه و حفاظت از بنای های محوطه میراث جهانی پاسارگاد قلمداد گردد. همچنین موضوع آموزش از جمله اهداف همیشگی پایگاه بوده است که در حال حاضر با ایجاد زیرساخت های آزمایشگاهی و کارگاهی پایداره محقق گردیده است؛ به گونه ای که باحضور کارشناسان و دانشجویان مختلف در فصل حفاظت، آزمایشگاه به یک مرکز آموزشی در این حوزه بدل شده و به اندیشه حفاظت و مرمت پایدار در محوطه پاسارگاد غنا می بخشدند.

تا کنون با پشتیبانی این آزمایشگاه، مطالعات گسترده ای در زمینه پایش و ارزیابی مؤلفه های محیطی تأثیرگذار بر ساختار سنگ های محوطه شده است. همچنین طبق برنامه ریزی ها اقدامات مرمتی زیادی بر روی کاخ اختصاصی که پایه ستون های سنگ آزمایشگاه و کارگاه مرمتی این کاخ از زمان حفاری محوطه تا کنون به شدت در معرض فرسایش و تخریب بوده، به انجام رسیده است.

در اقع این آزمایشگاه تخصصی تمام مراحل مطالعه و اجرا در مجموعه جهانی پاسارگاد را پشتیبانی خواهد نمود. در این آزمایشگاه با طراحی و اجرای پروژه هایی در زمینه مطالعه میزان کارایی مصالح حفاظتی، مواد و روش های حفاظتی مورد نیاز در مرمت محوطه، ارزیابی و بهینه خواهد شد. در اقع از اهداف راه اندازی این آزمایشگاه و کارگاه پاسارگاد است.

دستیابی به شیوه حفاظت و نگهداری دراز مدت محوطه میراث جهانی پاسارگاد است. در حال حاضر موضوع توسعه این آزمایشگاه و کارگاه در دستور کار است و علاوه بر برنامه ریزی به منظور تکمیل ابزار و دستگاه شناخت و حفاظت از سایر مصالح از جمله خشت، ملات ها و غیره) و همچنین دیگر اشیای تاریخی (همچون سفال، فلز و غیره) نیز مجهز گردد. این آزمایشگاه در آینده ای نزدیک قادر به ارائه خدمات آزمایشگاهی به دیگر محوطه های تاریخی منطقه خواهد بود و به ویژه در حفاظت بهتر از دیگر محوطه های با شواهد میراث سنگی استان نیز پشتیبانی های لازم را ارایه خواهد نمود.

معرفی آزمایشگاه شناخت مواد و کارگاه حفاظت و مرمت
میراث جهانی پاسارگاد

دکتر حمید فدایی (مدیر پایگاه میراث جهانی پاسارگاد)

آزمایشگاه شناخت مواد و کارگاه حفاظت و مرمت در قالب برنامه همکاری مشترک هیات ایران - ایتالیا به منظور انجام مطالعات تخصصی سنگ و حفاظت از آن با اعتبار مشترک طرفین در سال ۱۳۹۳ در محل دفتر پایگاه میراث جهانی پاسارگاد راه اندازی و در بهار سال ۱۳۹۴ همزمان با انتقال تجهیزات اهدایی وزارت فرهنگی ایتالیا به پاسارگاد به بهره برداری رسید.

بهره برداری آزمایشگاه و کارگاه مرمت سنگ در پایگاه پاسارگاد از تخصیص دستاوردهای همکاری مشترک با هیأت ایتالیا در پاسارگاد بوده که در حال حاضر به مطالعات حوزه سنگ در پاسارگاد تمکر بیشتر و جهت مناسب تری بخشیده است. همزمان با بهره برداری از این مرکز، فعالیت های به گونه ای برنامه ریزی شده، که بتوان بسیاری از مطالعات را در آزمایشگاه مجموعه به انجام رساند. آزمایشگاه سنگ پاسارگاد با در اختیار داشتن تجهیزات

سامانه های مدیریت منابع آب دشت مرغاب و پاسارگاد

حمیدرضا کرمی؛ کارشناس ارشد باستان شناسی پاسارگاد

و پژوهیهای زیست محیطی این ناحیه به اجرا درآمده است. در سافت ۲۲ کیلومتری شمال خاوری پاسارگاد در آغاز تنگه ای کوهستانی با نام تنگ حقن دو سد تاریخی شناسایی شده که از دوران هخامنشی است. هر کدام از این سدها سازه ای سنگی دارند که با تیزبینی و مهندسی هوشمندانه ساخته شده اند. سدها به وسیله آب راهی به درازای ۲۷۰۰ متر بهم پیوند داده شده اند. در پخش دیگری از منطقه و در پهنی دشت علی در ۱۵ کیلومتری شمال خاور محوطه پاسارگاد دو سد دیگر وجود دارد که به سدهای علی معروفند. این سدها روی چند جریان فصلی برای مهار سیلاب و ذخیره آب ساخته شده اند. همچنین در پایین دست جشمته بناب یک بند تاریخی وجود دارد که گمان می رود برای مهار آب چشمته بناب و هدایت آن به محوطه پاسارگاد ساخته شده باشد. بند تاریخی دیگری نیز در جنوب پاسارگاد در جایی با نام دم دریا وجود دارد که جدای از کارکرد آن به عنوان بند، راه ارتباطی میان دشت پاسارگاد و دشت کمین بوده است. در انتهای جنوبی دشت پاسارگاد و نزدیک تنگ سعادت شهر سد دیگری وجود دارد که به سد سرپنیران معروف است و روی یک جریان فصلی ساخته شده است. در تنگ بلاغی، منطقه توابع ارستجان نیز سدهای تاریخی دیگری شناسایی شده است. جدای از این سدها و بندها، راه آب ها و شبکه های گستردگی آب برای انتقال آب سدها به مناطق

موردنظر ساخته شده که گستردگی ترین آنها در بخش خاوری و باختری دشت پاسارگاد است. آب راه های بخش خاوری دشت پاسارگاد نزدیک به ۴۵ کیلومتر درازا دارد که از دشت علی آغاز می شود و به سد هخامنشی سرپنیران می رسد. آب راه باختری پاسارگاد نیز با درازای نزدیک به ۲۵ کیلومتر از چشمته بناب مرغاب آغاز شده و تا انتهای باختری پهنه پاسارگاد می رسد. همچنین در دو سوی تنگ بلاغی نیز آب راه هایی وجود دارد که در برخی از بخش ها با برش صخره ها ساخته شده اند و آب را به دور دست ترین بخش تنگ بلاغی می رساندند.

کاربری این سدها کنترل سیلاب، تأمین آب مورد نیاز مناطق مسکونی، زمین های کشاورزی، باغ ها، پردهی کوروش و محوطه حکومتی پاسارگاد است. سامانه های مدیریت منابع آب دشت پاسارگاد از مهمترین و گستردگی ترین آثار بر جای مانده از دوران هخامنشی است که برنامه جامعی جهت مستند نگاری، تهیه نقشه و حفاظت بهتر آنها از سوی پایگاه میراث جهانی پاسارگاد برای سال های آینده تدوین شده است.

سرزمین ایران از دسته مناطق نیمه خشک و کم آب به شمار می آید. بیشتر گستره ایران را بخش های بیابانی و نیمه بیابانی در بر می گیرد. به دلیل بارش های اندک در این سرزمین فراهم کردن آب یکی از چالش های اساسی به شمار می آید. از این روی نیاکان ما از گذشته های دور راهکارهای گوناگونی را جهت بهره برداری بهینه از منابع آب به کار گرفته اند و در این میان ساخت سد یکی از راهکارهای ایرانیان در زمینه مدیریت آب به شمار می آید. سدها با نگرش به ساختار و کاربری، فراهم کننده آب بوده اند زیرا می توانند آب های مازد را در دوره فراوانی ذخیره کنند، همچنین سدها با داشتن این ساز و کار می توانند آسب های ویران گر خیز آب های رود ها را از بین ببرند و یا دست کم مایه کاهش آنها شوند. در پخش های گوناگون سرزمین ایران سدهای تاریخی بشماری با نگرش به اقلیم هر سامان ساخته شده که نشان از ارزش آب و استفاده بهینه از آن است.

یکی از مناطقی که در آن ساختارهای تاریخی زیبایی در پیوند با بهره برداری کارآمد از منابع آب وجود دارد، دشت پاسارگاد است. به دلیل اینکه پاسارگاد در دوران هخامنشی یکی از مهمترین مراکز حکومتی به شمار می آید کارهای عمرانی و زیربنایی گوناگونی در گستره آن انجام شده است. بررسی ها و پژوهش هایی که در گستره دشت مرغاب و پاسارگاد و پهنه رود پلوار که از سوی پایگاه میراث جهانی پاسارگاد در حال انجام است، نشان از آن دارد که آثار هخامنشی منطقه تنها محدود به بنای شناسایی شده در محوطه پاسارگاد نیست، چرا که یافته های جدید روش کرده که در سرتاسر دشت مرغاب مجموعه ای از ساختارها و محوطه ها با ماهیت بهره برداری از منابع آب منطقه و انتقال آن به دشت های پایین دست در دشت پاسارگاد و دشت کمین (سعادت شهر) ساخته شده که بی گمان تأثیر شکری بر رشد و پیشرفت منطقه پاسارگاد داشته است. به بیان دیگر دشت مرغاب و پاسارگاد و محوطه شاهانه آن در دوران هخامنشی دارای یک نقشه و طرح جامع بوده است که بر پایه توانمندیها

گنجینه

محمد رضا رفیعی؛ گنجینه دار موزه تخت جمشید

گل میخ مفرغی و میخ سر طلا

دوره هخامنشی و محل کشف تخت جمشید این اشیا وابسته به تزئینات معماری و یا دیوارها در دوره هخامنشی هستند. این گل ترکیبی همراه با میخ سر طلا برای تزئین و اتصال به درب‌های چوبی به کار می‌رفته است.

چشم‌های مصنوعی

این اشیاء از جنس سنگ بوده و در تزئین مجسمه‌های سنگی به کار می‌رفته است. نمونه‌های یافته شده از این اشیاء ترکیبی در شکل‌ها و فرم‌های مختلف و در اندازه‌های از نیم سانتی‌متر قطر تا ۵ سانتی‌متر موجود است. دوره این اشیاء موزه‌ای، هخامنشی است و در تخت جمشید کشف گردیده است. نمونه‌ای از این چشم‌های مصنوعی را در نوعی بشقاب سنگی منسوب به " بشقاب سنگی با نقش اردک" در موزه تخت جمشید می‌توان مشاهده کرد.

بسته‌های آهنی

در هنر معماری هخامنشی برای روی هم گذاشتن سنگ‌ها ملاتی به کار برده نمی‌شده، در آن زمان را ههای مختلفی برای اتصال سنگ‌ها به هم (البته بدون ملات) به کار رفته است. اما راهی که بیشتر مورد استفاده قرار می‌گرفت این بود که در دو سنگ مجاور دو گودی همانند و مرتبط می‌کنند و آن‌ها را با میله آهنی به هم بسته و روی آن سرب مذاب ریخته و صیقل می‌دادند، این بسته‌ها به صورت دم چلچله‌ای، استوانه، قلمی و سرتبری ساخته می‌شدند.

گزارش

- خصوصیات ظاهری سفال:

رنگ سفال طیفی از قرمز با پخت کافی و بافت فشرده و خشن و پوشش آن لعاب گلی رقیق است.

- دوره مرمتی اولیه:

پس از عملیات مستندنگاری، پاک سازی و خشکه چین کردن، نوبت به مرحله وصالی و اتصال قطعات به هم است. به علت بزرگ بودن خمره مذکور، بهترین شیوه برای اتصال قطعات به هم، تقسیم کردن خمره به سه بخش کلی و در نهایت اتصال از پایین به بالا بود. برای جلوگیری از لرزش، هنگام اتصال قطعات به هم، آنها در شن قرار داده شده و در حد امکان با رسیمان محکم بسته شدند.

- تثبیت:

پس از تمام عملیات وصالی به منظور استحکام بخشیدن، سطح سفال با پارالوئید ۴ درصد تثبیت شد.

- استحکام‌بخشی خمره سفالین هخامنشی تنگ بلاغی دوره دوم

خمره مذکور هخامنشی با توجه به آسیبهای واردہ به آن در سال ۱۳۸۴ همانطور که در ابتدای گزارش نیز آمده بود، توسط یکی از کارشناسان مرمت بخش دفتر فنی "رضا شیخ‌الاسلامی" تمامی موارد آسیب‌نگاری، پاره‌بایی قطعات و استحکام‌بخشی آنها را انجام پذیرفت و پس از آن سالها در بانک سفال پایگاه پارسه نگهداری گردید. در بازنگری از آسیب‌های احتمالی خمره مذکور، بنا به بخش حفاظت و مرمت ارجاع داده شد تا اقدامات ضروری و یا پیشگیرانه مرمتی انجام پذیرد. استحکام‌بخشی مجدد این خمره به دلیل نیمه تمام رها شدن کار مرمتی در سالهای پیشین و نفوذ گردو خاک به درون درزهای باز بین قطعات شکسته خمره و لانه کردن حشرات در دستور کار گروه قرار گرفت که با تهیه مواد و مصالح موردنیاز و نیروی انسانی؛ استاد کار "کهزاد حبیبی" و کارشناس ارشد حفاظت و مرمت "مریم راهساز" صورت پذیرفت. به دلیل وصالی قطعات به یکدیگر و باز بودن درزهای بین قطعات در ابتدای خمره را در محل مناسبی قرار داده و اقدام به شستشوی خمره و درزهای بین آنها نموده سپس با گچ دندانپزشکی و پودر سفال شروع به بندکشی کل سطح خمره کرده و پردازش‌های نهایی صورت پذیرفت و خمره به مکان اولیه خود برگردانده شده است.

بندکشی درزهای و استحکام بخشی بین قطعات

وضعیت اولیه و آسیبهای اثر

مرمت خمره سفالین هخامنشی مکشوفه از تنگ بلاغی

دره بلاغی در شهرستان خرم بید واقع در شمال استان فارس می‌باشد این دره در جنوب غرب محوطه باستانی پاسارگاد واقع است. سفالهای کاوش و گزارش شده به سه دسته دوره انتهایی بیش از تاریخی، تاریخی و اسلامی تقسیم می‌شود که پیش از تاریخ معروف به سفالهای باکون می‌باشد و سفالهای تاریخی مربوط به سasanی و اواخر هخامنشی است. یکی از سفالهایی که در منطقه پاسارگاد و تنگ بلاغی کشف شد و منتبه به دوره هخامنشی بود، پس از دو دوره مرمت، قابلیت یک شیء موزه ای را پیدا کرد.

با توجه به نظر یکی از کارشناسان باستانشناس این سفال به صورت دستساز و به روش تغیله‌ای ساخته شده و از جمله کاربدهایی که به نظر می‌رسد این خمره سفالین داشته باشد، ظرف ذخیره برای محصولات غذایی از جمله جو و گندم و نظیر آن است.

گزارش از مریم راهساز؛ کارشناس ارشد حفاظت و مرمت تخت جمشید

اقدامات مرمتی تکمیلی شامل
استحکام‌بخشی قطعات در سال ۹۵

وضعیت نهایی خمره بعد از
اقدامات مرمتی در سال ۸۴

وضعیت اولیه خمره در حین
حفاری و انتقال آن به پایگاه پارسه

مرمت بر روی آثار هنری که در فضای باز قرار دارند.

- دوره آموزشی روش و اجرای سیستم اطلاعات جغرافیایی و نقشه بحران جهت حفاظت از میراث فرهنگی، (۲۷-۱۶ زانویه ۲۰۱۷) با سرفصل‌های آموزشی شامل: جنبه‌های متداول‌بیک نشانه خط‌پذیری، شناخت و طبقه‌بندی خطرات ارضی، مفهوم آسیب پذیری و حدول نشانه خط‌پذیری.

دوره اول: تأثیرات آلودگی محیطی بر روی آثار هنری ای که در فضای باز قرار دارند

مدت این دوره از ۹ تا ۱۳ زانویه ۲۰۱۷ به مدت یک هفته و ناظر علمی این دوره "خانم دکتر آناماریا جاوانولی" و مترجم "خانم گلستان شاهسوار حقیقی" بود. در این دوره به معرفی آلودگی‌های اولیه و ثانویه، اثرات آنها بر روی سطح و اثرات متقابل آلودگی مواد بر روی هم، استراتژی هایی برای ارزیابی خدمات آلودگی بر روی سطح آثار فرهنگی، اختلال عملکرد معماری، مشکلات انجام عملیات بر روی آثار هنری و مشکلات اجرایی عملیات بر روی بدنه آثاری که در فضای باز قرار دارند و دسته بندی صدمات پرداخته شد.

نتایج حاصل از تحقیقات انجام شده در این زمینه حاکی از آن است که در قرن اخیر، تخریب و صدمات آثاری که در فضای باز قرار دارند، نتیجه آلودگی هواست. در این دوره اطلاعات تئوری لازم جهت مطالعه و تحقیق در مورد پدیده‌های مخرب و تأثیرات آلودگی هوا روی سطح، داده شد. در ادامه مباحثت "کنترل آلودگی" و تشخیص آن جهت کاهش خطر ضربه و صدمه به سطح بررسی شد.

دوره دوم: روش اجرای سیستم اطلاعات جغرافیایی "نقشه خطر پذیری" جهت حفاظت از میراث فرهنگی

مدت دوره سیستم اطلاعات جغرافیایی "نقشه خطر پذیری" از ۱۶ تا ۲۷ زانویه ۲۰۱۷ به مدت ۲ هفته بود. ناظر علمی این دوره "آقای دکتر کارلو کچجه" و مترجم "خانم گلستان شاهسوار حقیقی" بود. کلاس‌های تئوری روی مبحث ریسک به عنوان مبایر برای شناسایی خطر ارضی، تابعی که مقدار خشونت بالقوه محیطی و اراضی را بدون در نظر گرفتن حضور یا عدم حضور آثار تاریخی و میراث آسیب پذیری شان به مان شان می‌دهد، متمرکز بود. در این دوره ارائه سطح ریسک از طریق استفاده از تکنولوژی سیستم اطلاعات جغرافیایی که در حال حاضر مناسب ترین روش است، آموزش داده شد. این روش امکان مشاهده و آنالیز پدیده‌ها را روی نقشه فراهم می‌کند و به صورت دقیق تراجمزه تولید با قابلیت روز شدن از ریسک برای آثار فرهنگی را فراهم می‌کند.

دوره آموزشی در ایتالیا

موضوع آموزش از جمله موارد تفاهم نامه همکاری هیات مشترک ایران - ایتالیا در حفاظت از محوطه میراث جهانی پاسارگاد بود که انجام آن در زمستان ۹۵ محقق گردید و طی آن تعدادی از کارشناسان پایگاه پاسارگاد و تخت جمشید (حمدی فدایی، مسعود رضایی منفرد، محمد نصیری حقيقة، علی تقی، حمید رضا کرمی، سید محمد حسینی گرجی، فرزانه گرامی، مریم راهساز) امکان آن را یافتند تا در این آموزش ها شرکت کنند.

دوره های آموزشی برگزار شده در موسسه عالی حفاظت و مرمت رم - ایتالیا شامل دو دوره با سرفصل‌های ذیل بود:

- دوره آموزشی تأثیرات آلودگی محیطی بر روی آثار هنری در فضای باز (۹-۱۳ زانویه ۲۰۱۷) با سرفصل‌های آلدگی های اولیه و ثانویه، اثرات آن بر روی سطوح، تأثیرات متقابل آلودگی - مواد بر روی هم و مشکلات انجام عملیات

صفحه آخر

تصویری زیبا از بارش برف بر صفه تخت جمشید. عکس از سعید شریفی ۱۳۹۳.

PARSA PASARGADE

پارسه پاسارگاد

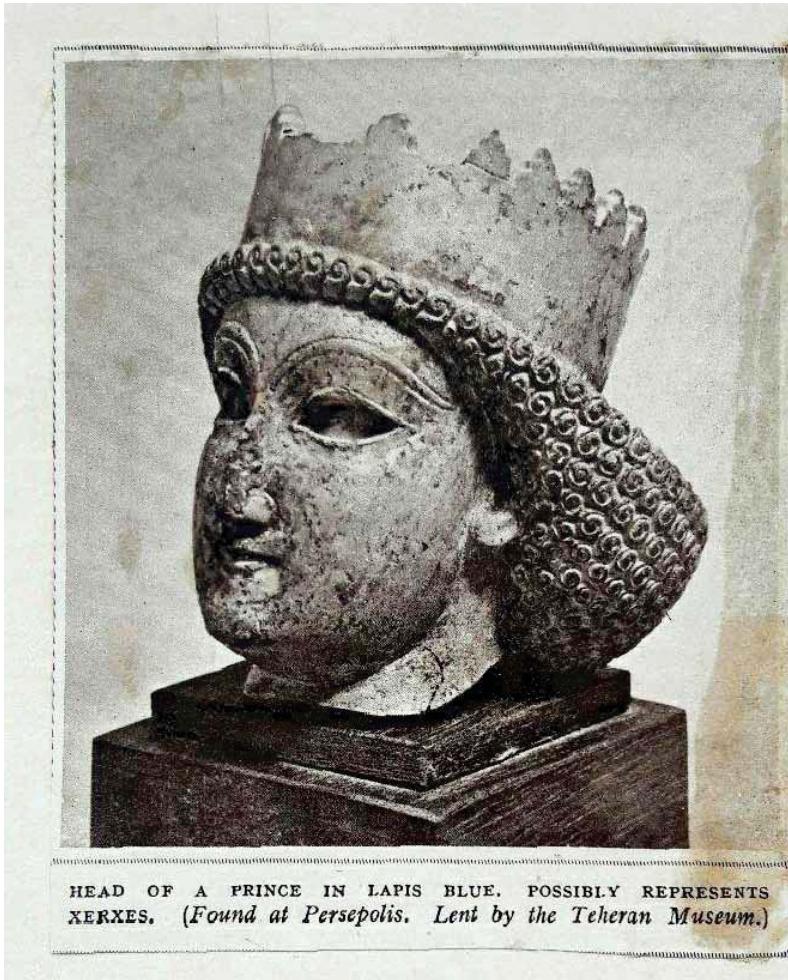
فصلنامه پایگاه میراث جهانی پارسه پاسارگاد/سال اول، شماره سوم، پاییز ۱۳۹۵
Parsha Pasargadae World Heritage site Newsletter

سر تندیس از سنگ لاجورد

فصلنامه داخلی پایگاه میراث جهانی پارسه پاسارگاد
سردبیر: مسعود رضایی منفرد
دیر تحریره: اعظم روستایی
شورای سیاست گذاری: دکتر محمد فدایی - مهندس مسعود رضایی منفرد
هیات تحریره: کارشناسان پایگاه میراث جهانی تخت جمشید و پاسارگاد
طراحی لوگو: یونیفرم و صفحه آرایی: افسین آریافر/کانون تبلیغات کوب: ۰۹۱۷۷۰۱۱۲۶۵
چاپ و آماده سازی: ارزنگ ٹلفن: ۰۹۳۷۰۸۲۳۳۴۶ - ۰۹۳۷۰۸۲۳۳۴۷
نشانی: فارس- مرودشت- مجموعه میراث جهانی تخت جمشید
دفتر شماره ۲: فارس- پاسارگاد- مجموعه میراث جهانی پاسارگاد
تلفن: ۰۳۳۳۴۱۵۵۶ - ۰۳۳۳۴۱۵۷۳ - ۰۷۱ - ۰۷۱ - ۰۷۱
دورنگار: ۰۹۳۳۴۱۵۷۳
تلگرام @persepolis_world_heritage_site / @pasargadaeworldheritagesite
آدرس سایت پایگاه میراث جهانی تخت جمشید: www.parse-pasargad.ir
ایمیل: Info@persepolis.ir

در خزان سال ۱۳۲۶ به هنگام حاکم‌داری تالار ۳۲ ستونی (تالار شرقی صدستون) در ارتفاع نیم متری از کف اتاق، شماری از سنگ لاجورد، زیبا و سالم میان خاک‌ها پدیدار گردید. پیدایش این سرتندیس کوچک از یافته‌های شگفت‌انگیز و مهم‌حضرتی های تخت جمشید به شمار می‌رفت.
به گفته‌ی سامی، این سر یکی از شاهزادگان بوده است. این تندیس از سنگ لاجورد دارای تاج کنگره داری است که بر روی موهای حلقه شده گذارد شده است. تندیس نامبرده در سال ۱۳۲۷، که نمایشگاه آثار دوران هخامنشی در موزه‌های در پاریس تشکیل یافت، به نمایش گذاشته شد و مورد توجه فراوان قرار گرفت. سرتندیس از سنگ لاجورد پس از کشف و بازسازی در موزه‌ی ایران باستان نگهداری می‌شود.

اعظم روستایی، کارشناس روابط عمومی و دیر تحریره نشریه پارسه پاسارگاد

تمبر یادگاری
از سرتندیس
سنگ لاجورد ۱۳۹۳